

બહેનોના મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠાની આરતી

ભાઈઓના મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠાવિધિ

શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, ધુફણિયા

દિવ્ય
મૂર્તિ
પ્રતિષ્ઠા
ઉત્સવ

દિવ્ય
મૂર્તિ
પ્રતિષ્ઠા
ઉત્સવ

: પ્રારંભ :

તા. ૨૩ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૩

: પૂર્ણાહુતિ :

તા. ૨૭ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૩

શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ-વડોદરાથી પ્રકાશિત

સત્સંગ સેવક

ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૩

ભાઈઓના મંદિરમાં અન્નકૂટની આરતી

બહેનોના મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠાની આરતી

અનુક્રમણિકા

: આશીર્વાદ :

પ.પૂ. ધ. ધૂ. ૧૦૦૮ આચાર્ય
શ્રીરાકેશપ્રસાદજી મહારાજ-વડતાલધામ

: સંસ્થાપક :

પ.પૂ. સદ્. શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી
સ્વામી-કુંડળધામ

સત્સંગ સેવક

વર્ષ : ૧૯, અંક : ૨, ફેબ્રુઆરી-૨૦૨૩
(કુલ પેજ ૧ થી ૨૮)

તંત્રીશ્રી : સાધુ અચ્યુતદાસજી
સહતંત્રીશ્રી : સાધુ નંદકિશોરદાસજી

મુદ્રક : પ્રવીણ પ્રિન્ટીંગ, વડોદરા

:: માલિક તથા પ્રકાશક ::

શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ-વડોદરા

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. ૪૦/-
૪ વર્ષ લવાજમ : રૂ. ૧૫૦/-
૧૫ વર્ષ લવાજમ : રૂ. ૫૦૦/-
પરદેશમાં ૧૫ વર્ષ લવાજમ : રૂ. ૮૫૦૦/-

'સત્સંગ સેવક' દર મહિનાની પહેલી
તારીખે પ્રકાશિત થાય છે.

પ્રકાશન સ્થળ તથા પત્ર વ્યવહાર

સત્સંગ સેવક કાર્યાલય

શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ,
વડોદરા-૧૮, ફોન : ૦૨૬૫-૨૪૬૨૬૨૮

www.swaminarayanbhagwan.org

satsangsevak@kundalldham.org

- 3 સુખનું મૂળ : સમજણ
- પ.પૂ. શ્રીગુરુજી
- 4 ભગવાનની કરુણા ભૂલવી નહીં
- પ.પૂ. શ્રીગુરુજી
- 6 સ્મરણનો મહિમા
- સાધુ ઈશ્વરચરણદાસ
- 9 આપણું ઘર
- સાધુ કૃષ્ણપ્રિયદાસ
- 10 સ્ટ્રેસ મેનેજમેન્ટ
- સાધુ ચિત્સાગરદાસ
- 12 પરમ હિતેચ્છુ મિત્ર
- સાધુ સાકારસ્વરૂપદાસ
- 13 દયા ધર્મ કા મૂલ હૈ...
- સાધુ વર્ણિવિષદાસ
- 14 સકારાત્મકતા સુખદાયી
- સાધુ સંકીર્તનદાસ
- 15 ભગવાનના ભરોસે
- સાધુ અનાદિસ્વરૂપદાસ
- 16 પ્રભુમાં પ્રગટભાવ કરો...
- સાધુ આત્મીયસ્વરૂપદાસ
- 19 સંત વચન સુખકારી
- સાધુ પ્રસન્નવદનદાસ
- 20 મહારાજને પત્ર...
- દિવ્યાંગભાઈ ઠક્કર - આણંદ
- 21 પહેલું સુખ તે જાતે નર્યા !
- ડો. દિવ્યેશ પટેલ-વડોદરા
- 22 બાળકિલ્લોલ
- 23 અંતરનો અરીસો
- 24 સત્સંગ સમાચાર

કાવ્યકૃપા

સુખનું મૂળ : સમજણ

: રચયિતા :
પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી
કુંડળધામ

સંવત્ ૨૦૭૨, અષાઢ વદ-૧૧,
તા.૩૦/૦૭/૨૦૧૬, શનિવાર

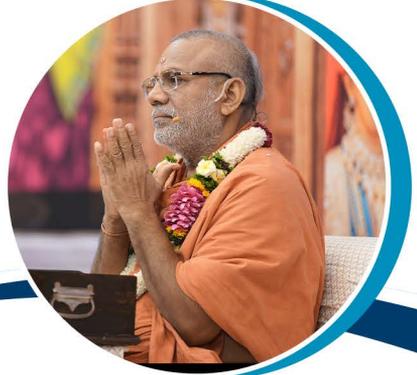
ગેરસમજણ જેવું જગમાં, મોટું નહિ કોઈ દુઃખ;
જ્ઞાની એના વૈદ્ય છે, દવા છે સમજણ સુખ...૦૧
સાચી સમજ મહાસુખ છે, અજ્ઞાન મોટું દુઃખ;
જ્ઞાન શીખો જ્ઞાનીથી, પામો સમજણ સુખ...૦૨
સમજણ વિના સંસારમાં, અગણિત છે હેરાન;
એને સુખી થાવાનો, ઉપાય છે એક જ્ઞાન...૦૩
જ્ઞાન આશ્ચર્ય તો જુઓ, લાગે સહુને એમ;
હું તો સમજણવાળો જ છું, આ દુઃખનું કરવું કેમ ?..૦૪
અજ્ઞાન પોતાનું ઓળખવું, તેનો કરવો ઉપાય;
જ્ઞાન લાવ્યા વિના કદી, સુખી નહિ જ થવાય...૦૫
ગેરસમજણ વણ નીકળ્યે, અકળામણ જ થાય;
જ્ઞાન આવે ત્યારે તો, તરત શાંતિ પમાય...૦૬
ઝીણા એવા અજ્ઞાનથી, બહુ મોટુંય દુઃખ થાય;
જ્ઞાન જરીક મળે ત્યાંતો, ભારે સુખ થૈ જાય...૦૭
જ્યારે દુઃખ થાય ત્યારે, દિલમાં કરવો વિચાર;
ક્યા અજ્ઞાનનું આ ફળ છે, જ્ઞાનથી કરો સંહાર...૦૮
અજ્ઞાનથી દુઃખભોગ તે, ખોટું ભોગવ્યું ગણાય;
જ્ઞાન જ્યારે થાય ત્યારે, સ્પષ્ટ તે થઈ જાય...૦૯
આજ દિન સુધી આપણે, બહુ ભોગવ્યાં શૂળ;
તેમાં સાચાં કેટલાં, જ્ઞાન તપાસો મૂળ...૧૦

પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામીએ તા.૧૮/૦૯/૨૦૧૬ રવિવારના રોજ શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કુંડળધામમાં કરેલ મનનીય પ્રવચન...

ભગવાનની કરુણા ભૂલવી નહીં

-પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી-કુંડળધામ

વહાલા ભક્તો ! આ દુનિયામાં કેટલાય લોકો બહેરા-મૂંગા જન્મે છે, કેટલાય આંધળા જન્મે છે, કેટલાય હાથ-પગ વગરના જન્મે છે. ભગવાને આપણા ઉપર કૃપા કરીને એવું થવા દીધું નથી. આ શું કરુણા નથી ? એક વિડિઓ ક્લિપમાં હાથ વગરનો એક છોકરો પગ વડે ખાતો હતો. બોલો ! એ કાંઈ ઓછું દુઃખ કહેવાય ? આપણે હાથ ન હોય અને પગથી ખાવું પડતું હોત તો કેટલી તકલીફ થાત ? પણ, મહારાજે આપણને હાથ આપ્યા છે, એવું બીજું જે કાંઈ આપ્યું છે તેનો રોજ આભાર માનતા નથી.

YouTube

ખાનપાન ખબર રાખી-જીવન જાણું છું,

શું હું દેખાડું કહી દાખી-જીવન જાણું છું.

શું આપણે એ માનવા તૈયાર છીએ કે, દરરોજ ખાવા-પીવાનું આપણને ભગવાન આપે છે ? સ્વામિનારાયણ ભગવાન એવું કહેતા કે, 'મારો ઝાઝો મહિમા ન સમજો તો કાંઈ નહીં, પણ મને અન્નદાતા તો માનજો.' આપણે બધા તો એવું સમજીએ છીએ કે, ખાવાનું તો આપણે મહેનત કરીએ છીએ એટલે મળે છે, પરંતુ દુનિયામાં ઘણા લોકો એવા હશે કે, ઘણી મહેનત કરવા છતાં તેમને આપણા જેવું ખાવાનું મળતું નહિ હોય. માનો કે,

બે-પાંચ દિવસ ખાવાનું ન મળ્યું હોય અને પેટમાં ભૂખનાં ભડકા થાતા હોય તેવી વખતે કોઈક દયા કરીને દાળ, ભાત, શાક, રોટલી આપે તો આંખમાં કેવી આંસુડાંની ધાર થાય ? આ તો રોજ ભગવાન આપે છે એટલે તેમનો મહિમા નથી સમજાતો.

ગઢપુરમાં ઓગણોતેરા કાળ વખતે સ્વામિનારાયણ ભગવાને બે ગરીબ છોકરાને બે રોટલા આપ્યા હતા; તો તેને આંખોમાંથી દડ દડ આંસુડાં વહ્યાં ગયાં. અને એ છોકરાને ભગવાનમાં બહુ હેત થયું. પછી રોતાં રોતાં એમ બોલ્યા કે, 'હે સ્વામિનારાયણ ! તમે તો આવા કાળમાં અમારા બે દિવસ ટૂંકા કરી નાંખ્યા.' છોકરા ગયા પછી મહારાજ સંતો પ્રત્યે એવું બોલ્યા કે, 'આ બેય છોકરા આવતા જન્મે ઇન્દ્ર થશે.' ત્યારે મુક્તાનંદ સ્વામી કહે, 'શા કારણે ઇન્દ્ર થાશે ?' તો મહારાજ કહે, 'અમે રોટલા આપ્યા, તેથી એને અમારામાં હેત થયું એટલે ઇન્દ્ર થાશે.' આપણે જન્મ્યા તે દિવસથી સ્વામિનારાયણ ભગવાન આપણને રોટલા આપે છે. એને લઈને આપણને ક્યારેય હેત થયું ? તે આપણે વિચારવું જોઈએ.

પશુ મિટાઈ મનુષ્ય મોય કીનો,

અન્ન જલ પોષત સાંજ સવેરી;

કહાઈ કહું હરિ કરુણા તેરી...

આપણને મહારાજે આ વખતે ઢોરને બદલે માણસ બનાવ્યા, તે વાતને આપણે કરુણા તરીકે લઈએ છીએ ? માટે સવળા વિચાર કરીને આ સત્યને સ્વીકારીએ તો ઝટ ભગવાનમાં પ્રેમ થાય. અને પ્રેમ થાય તો એની મેળે ભજન થાય, સહજતાથી સુધરી જવાય; નહીંતર ગમે તેટલા ઉપદેશ સાંભળીએ કે ગમે તેટલું લખીએ-વાંચીએ પણ તેથી તો ઘડીક પૂરતા સુધરેલા રહીએ. પછી વળી પાછા હતા તેવા ને તેવા થઈ જઈએ. જૂના ખંડેર પડતર કૂવામાં લીલ જામી ગઈ હોય; તેમાં ઉપરથી પાણો નાંખો એટલે થોડીવાર લીલ દૂર જાય, પછી તરત તે લીલ ભેગી થઈ જાય. એમ કથા-વાર્તા કે શિબિર જેવું કાંઈક સારું વાતાવરણ હોય ત્યારે આપણને થોડા દિવસ સારા વિચાર આવે, ભજનનું તાન રહે અને પાપમાર્ગમાં ન

પડીએ, પણ થોડા વધારે દિવસો જાય એટલે પાછા હતા એવા ને એવા થઈ જવાય છે.

ખાનપાન ખબર રાખી-જીવન જાણું છું,

શું હું દેખાડું કહી દાખી-જીવન જાણું છું.

હે પ્રભુ ! તમે જે મારી ખબર રાખી છે, મને જે સાચવ્યો છે તેને હું શું કહી દેખાડું ? તમે મારી સર્વે પ્રકારે ખબર રાખો છો. દરરોજ સાંજ પડે ત્યાં સુધીમાં રોડ ઉપર કેટલાય માણસોના હાથ-પગ ભાંગે છે; આપણા નથી ભાંગ્યા તે ભગવાનની બહુ મોટી કૃપા ન કહેવાય ? કેટલાય માણસને ગુંડા લોકો પકડીને બાનમાં રાખે છે. પછી જેટલા રૂપિયા માંગે એટલા દેવા પડે છે. આપણી એવા અનિષ્ટ તત્ત્વો થકી રક્ષા થઈ છે, તે શું પ્રભુની કૃપા નથી ? પરંતુ આપણે સલામત છીએ એટલે જ આવી કૃપા સમજવા તૈયાર નથી; પણ જેટલી કૃપા નથી સમજતા એટલા અહંકારી છીએ, બુદ્ધિના ડોડમાં રખડીએ છીએ પણ આપણને ભાન નથી કે બુદ્ધિદાતા ને સુખદાતા એકમાત્ર ભગવાન જ છે.

આજ સુધી પણ અમારી-જીવન જાણું છું,

રાખો છો ખબર સારી-જીવન જાણું છું.

હે જીવન ! આજ દિવસ સુધી તમે જ અમારી ખબર રાખી છે અને હજી પણ રાખો છો; તેને હું જાણું છું. નિષ્કુળાનંદ સ્વામી જાણે છે, ભૂલ્યા નથી અને આપણને તો શું કામ જન્મ્યા છીએ ? અને શું કરવાનું હોય અને શું થાય છે ? તેની કાંઈ ગતાગમ જ નથી. બસ, આ લોકની સુખ, સગવડતા પ્રાપ્ત થાય એનો જ આનંદ છે.

આવા આનંદને જ ભોગવ્યા કરીશું અને ભગવાની કરુણા યાદ નહિ કરીએ તો ક્યારેય ભગવાનમાં હેત નહિ થાય અને આજ સુધી જેમ જન્મ-મરણમાં ભટક્યા છીએ તેમ જ હજી પણ ભટકતા રહીશું. માટે વહાલા ભક્તો ! ભગવાને આપણને જે આપ્યું છે, જે રીતે આપણને સાચવે છે તેને યાદ કરી ભગવાનના ઉપકાર-કરુણા તળે દબાયેલા રહીએ તો ભગવાનમાં અત્યંત હેત થાય અને ભગવાન સંભારવા ન પડે, એની મેળે સાંભર્યા કરે...

સ્મરણનો મહિમા

લેખક : સાધુ ઈશ્વરચરણદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી.સ્વામી

આ જગતમાં હાલ ૮૦૦ કરોડ ઉપરાંત જીવો મનુષ્યદેહ પામ્યા છે. તે સહુ પોત-પોતાની મતિ અનુસાર કાંઈક જીવનલક્ષ્ય મેળવવા મથી રહ્યા છે; પરંતુ એવું શું છે કે જે એક વાર મળે પછી કદી ન ટળે ? એવું શું છે કે જે પોતે સર્વશ્રેષ્ઠ આનંદ હોય ?

આપણાં ઉપનિષદો કહે છે - **પ્રજ્ઞાનં આનન્દં બ્રહ્મ। સ ભૂમા । રસો વૈ સઃ તં રસં હ્યેવાયં લઙ્ઘ્વા આનન્દી ભવતિ।**

નખશિખ ચૈતન્યસ્વરૂપ એવા પરબ્રહ્મ પોતે સાક્ષાત્ આનંદ છે. તે સૌથી મોટા છે. તે મૂર્તિમાન રસ-આનંદ-સુખ છે. રસરૂપ એવા તે પરમાત્માને પામીને આ આત્મા પણ આનંદી બની જાય છે. આવા પુરુષોત્તમનારાયણ શાશ્વત તથા સર્વોપરી સુખદાયી છે અને એટલે એ જ આપણું જીવનલક્ષ્ય હોવું જોઈએ.

આજ આવા મોડર્ન જમાનામાં પણ આપણને એ સર્વોપરી સ્વામિનારાયણ ભગવાન ઓળખાણા છે; તેથી આપણા ભાગ્યનો કોઈ પાર જ નથી. હવે તેમને જ પામી જવાનો ઇશક રાખી તેને ભજવા મંડી પડીએ તો સર્વોપરી કામ થઈ જાય એમ છે.

માટે ચાલો ! આ વર્ષે શ્રીહરિનું ખૂબ જ સ્મરણ કરી લઈએ. એ સ્મરણમાં નિત્ય નવો ઉત્સાહ અને આનંદ રહે તે માટે શ્રીજીસ્મરણનો મહિમા સમજવો જરૂરી છે.

સદ્.શ્રીઆધારાનંદ સ્વામીએ શ્રીહરિચરિત્રામૃત સાગર ગ્રંથમાં આવું લખ્યું છે -

ચોપાઈ :

**अनेक जन्म के पाप हि भारी,
हरि के स्मरन देवत टारी;
हरि सम जग में नहि हे सारा,
उचरना मुख हि वार हि वारा...०५
(ह.च.सा. २/९/५)**

જન્મોજન્મનાં જે કાંઈ મોટાં-મોટાં પાપ આપણને વળગ્યાં છે તે સર્વે હરિસ્મરણ ટાળી દે છે.

વાલિયા લૂંટારાથી લઈને વાલેરા વરુ સુધીના અનેક મહાપાપી જીવો ભજન-સ્મરણ કરતાં કરતાં મહા પવિત્ર બની ગયા છે; એવો ભજન-સ્મરણનો મોટો પ્રતાપ છે. વળી, અનંત વિશ્વમાં શ્રીહરિ સમાન સારું-સુખદાયી બીજું કાંઈ જ નથી, માટે વારંવાર સ્વામિનારાયણ મહામંત્રનો જાપ કરતા રહેવું.

ચોપાઈ :

**हरि कुं संभारे अंतर मांहीं,
तिन कर अति शांति रहाहिं;
त्रिविध ताप कहावत जेता,
शांति करन उपाय हे एता...३३
(ह.च.सा. ४/७६/३३)**

જે કોઈ પોતાના અંતરમાં શ્રીહરિને સંભાર્યા કરે છે તેને તે ભજનના પ્રતાપે અંતરમાં અત્યંત શાંતિ રહે છે. કેમ જે, નાના-મોટા જે કાંઈ ત્રિવિધ તાપ-ઉતાપ કહેવાય છે તે સર્વને શાંત કરવાનો ઉપાય આ ભજન-સ્મરણ જ છે.

આપણા હૈયામાં હાલ જે કાંઈ અશાંતિ રહે છે અથવા અવાર-નવાર ઉદ્વેગ થઈ આવે છે તે

સર્વેથી છૂટકારો મેળવવો હોય તો હરિસ્મરણ ચાલું રાખવું જરૂરી છે.

જુઓને ! જ્યારે કથા સાંભળીએ છીએ, ધૂન-કીર્તનનો લાભ લઈએ છીએ; ત્યારે સહજ શાંતિ થાય છે. કેમ જે, કથા-કીર્તન-ધૂનના માધ્યમે શ્રીહરિનું સ્મરણ શરૂ થઈ જાય છે. જ્યારે પ્રાતઃપૂજા કે માનસી પૂજા સારી થાય છે, ધ્યાન-ભજન દરમ્યાન શ્રીહરિમાં ચિત્ત ચોંટે છે તો તરત સુખ-શાંતિ અનુભવાય છે. કારણ કે, શ્રીહરિસ્મરણ શાંતિનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે.

ઘણી વાર આપણને આપણા અંતઃશત્રુઓ ઉદ્દેગ કરાવતા હોય છે. કામનો વેગ આવે, લોભ લાગે કે ક્રોધ ભભૂકે ત્યારે અંતરમાં આગ સળગવા લાગે છે. ક્યારેક એ કામ-ક્રોધાદિ દોષો કાંઈ ભૂલ કરાવે, આજ્ઞા લોપાવે ત્યારે ઉદ્દેગ-ઉદ્દેગ થઈ આવે છે. ભગવાનના ભક્ત તરીકે ન શોભે એવી ભૂલ વારંવાર થયા કરતી હોય ત્યારે કોઈને ન કહેવાય કે ન સહેવાય, એવી આપણી માઠી દશા થાતી હોય છે. જો આવા અંતરશત્રુના ઉપદ્રવથી ઊગરવું હોય તો સદ્-આધારાનંદ સ્વામી ઉપાય બતાવે છે -

સોરઠા :

**ભગવાનહુ કે નામ, સ્વામિનારાયણ કૃષ્ણ હરિ;
ઉચરત હિ ઉર વિરામ, હોઝુ જાવત શત્રુ સબ...૪૦**
(હ.ચ.સા. ૨૨/૬૦/૪૦)

સ્વામિનારાયણ ભગવાનના કોઈ પણ નામમંત્રનો હૃદયમાં જાપ કરતા રહેવાથી સર્વે શત્રુઓ નાશ પામી જાય છે.

ઉપલેટાવાળા વેરાભાઈ પહેલા ખૂંખાર-ભરાડી હતા. પછી સત્સંગ થયો અને પરમાનંદ નામે સંત બન્યા. એકવાર ખોખરા મહેમદાવાદ ગામે બાવાઓ મહારાજને મારવા આવ્યા. પાર્ષદો સાથે ઘમસાણ ચુદ્ધ થયું. તે સમયે પરમાનંદ સ્વામીને ક્રોધ ચડ્યો ને તલવાર લઈ ચુદ્ધમાં ફૂદી પડ્યા. તેમનો કાન કપાયો. પછી પ્રભુએ તેમને સાંખ્યયોગી હરિભક્ત બનાવી દીધા. તે ભૂલના પસ્તાવામાં વેરાભગત રાત-દિવસ નામસ્મરણ અને ધ્યાન-ભજન કરવા લાગ્યા. છેવટે તેમના અંતરમાંથી કામ-ક્રોધાદિ તમામ દોષો નીકળી ગયા.

આમ, શ્રીહરિના સ્મરણ-ભજનથી વેરાભગતને સર્વે સંતાપ શમી ગયો અને બહુ મોટો રાજીપો મળી ગયો. રાવણ-કુંભકર્ણ જેવા જે દોષોનો નાશ નો'તા કરી શક્યા તે અંતઃશત્રુઓ શ્રીહરિના સ્મરણ-ભજન દ્વારા સંપૂર્ણ નાશ પામી ગયા.

ઘણી વાર આપણા જીવનમાં એવી વિકટ પરિસ્થિતિ સર્જાય છે કે ન કહેવાય ન સહેવાય. કદાચ કોઈને કહીએ તો તેનાથી સહાય થાય તેમ પણ ન હોય, કાં તે સહાય કરવા તૈયાર ન હોય; આવા કપરા કાળે સુખી થાવાનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય કયો ?

તો આધારાનંદ સ્વામી કહે છે -

સોરઠા :

**દુઃખ આવત હિ તાકુ, કરત ન કોઝ સહાય જબ;
હરિ કુ સમરત વાકુ, દુઃખ મેં સું સુખ હોત તબ...૧૫**
(હ.ચ.સા. ૨૮/૧૦૧/૧૫)

જો આપણે વિશ્વાસપૂર્વક સ્વામિનારાયણ ભગવાનનું સ્મરણ-ભજન કરવા મંડીએ તો કોઈથી ન ટળે એવું દુઃખ પણ ટળી જાય અને સુખ-સુખ થઈ જાય. કદાચ કોઈ સંત-ભક્તને મૃત્યુ થવા જેવું કે અસાધ્ય બીમારી જેવું દુઃખ આવ્યું હોય તો બહારથી ભલે દુઃખ દેખાતું હોય પણ ભજન-સ્મરણ કરનાર નિષ્ઠાવાન ભક્તને અંતરમાં તો ચોક્કસ સુખ થઈ જાય છે.

એટલે તો આધારાનંદ સ્વામી આવી ખાત્રી આપે છે -

સોરઠા :

**સર્વ વિપત્તિ નાશ, હરિસ્મરન સે હોત હૈ;
જિનકો સુખ કી આશ, હરિ કુ પલ ભૂલના નહીં...૫૦**
(હ.ચ.સા. ૨૧/૮૨/૫૦)

સર્વ પ્રકારનાં સંકટો શ્રીજીસ્મરણથી અવશ્ય નાશ પામે છે. અને એટલે જ જેને કાયમી સુખી થાવાની આશા હોય તેણે પ્રભુને પળવાર પણ ભૂલવા જોઈએ નહીં.

હરિસ્મરણથી ફક્ત આ લોકનાં દુઃખ ટળે ને સુખ મળે એટલું જ નહિ, પણ સ્વયં સુખધામ શ્રીહરિ પોતે પણ તેના સ્મરણથી મળી જાય છે.

चोपाई :

मेरो भजन करत हे केहा,

श्रीहरि देखत रहत हे तेहा;

भजन रूप दोरी हे जोड,

हरि से मिलत हे सोड...२१

(ह.च.सा. ६/५१/२१)

सर्वोपरी श्रीहरि એવું દરરોજ જોયા કરે છે કે, મારું ભજન-સ્મરણ કાયમ કોણ-કોણ કરતા રહે છે ? કેમ જે, ભક્તની ભજનરૂપ જે દોરી છે તે જ શ્રીહરિની સાથે મેળાપ કરાવનારી છે. ભજન-સ્મરણરૂપી દોરીથી બંધાઈને વાલમજી ભક્તને વશ થાય છે. પછી અતિ રાજી થયેલા પ્રભુ પોતે જ આપણને તેમનો મેળાપ કરાવી દે છે. એટલે તો આધારાનંદ સ્વામી આવી ગેરંટી આપે છે -

चोपाई :

कलिजुग तामें प्रगट हरि केरा,

नाम स्मरण कीर्तन वेर वेरा;

चित्त प्रोई उचरत जो तिनके,

उद्धार होत ततखेव इनके...१७

(ह.च.सा. २८/८७/१७)

આવા કળિકાળમાં જે કોઈ પ્રગટ પરમાત્મા ભગવાન સ્વામિનારાયણમાં ચિત્ત પરોવીને તેમનું

નામ-સ્મરણ ને કીર્તન વારંવાર કરતા રહે છે તેનો તત્કાળ મોક્ષ થઈ જાય છે.

વહાલા ભક્તો ! આપણો ટાર્ગેટ છે કે, આ જ જન્મે પુરુષોત્તમને પામી જવું છે. વળી, તેમાં નડતા સર્વે દોષો-સ્વભાવો કે વાસનાઓથી મુક્ત થવું છે. આ લોકમાં છીએ ત્યાં સુધી સુખે સત્સંગ-ભજન થાય તેમ સુખિયા પણ રહેવું છે, તો તે સર્વે કાર્યોને સિદ્ધ કરી આપનાર રામબાણ ઇલાજ છે - અખંડ હરિસ્મરણ.

સ્મરણ-ભજનથી આ લોક-પરલોક બંને સુધરી જાય છે. ગામ ખોપાળાવાળા મયાબાપા જેવા હરિસ્મરણથી આપણી નજર સામે આવી મોટી પ્રાપ્તિ પામી ગયા છે. સદેહે બ્રહ્મરૂપ બની અખંડ પ્રભુપરાયણ રહી મુક્ત જેવું જ દિવ્યજીવન જીવી ગયા છે. માટે આ તો પ્રયોગસિદ્ધ પુરાવો છે.

આવો મોટો મહિમા હરિસ્મરણનો છે. તેથી હવે આપણે અતિ શ્રદ્ધાપૂર્વક હરિસ્મરણ કરતા રહીએ. હાલતાં-ચાલતાં, ખાતાં-પીતાં, સૂતાં-બેસતાં હરિસ્મરણ કરવાની ટેવ પાડીએ, તો આપણે આ લોકમાં હોવા છતાં અક્ષરધામના મુક્ત જેવો મહા આનંદ પામી જઈશું.

DEPRESSION
THERE IS NO ESCAPE
YOU ARE ALWAYS IN PAIN
ALWAYS RIDICULED
EMBARRASSED
SCARED
SAD
INSECURE
OUTCASTED
YOU FEEL AS IF YOU ARE NOTHING

NEVER BE DISCOURAGED!
GOD IS GREATER THAN ALL YOUR PROBLEMS.

આપણું ઘર

લેખક : સાધુ કૃષ્ણપ્રિયદાસ

ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

એક બિલ્ડર હતો. મકાન બનાવીને વેચી દેવાનો એનો વ્યવસાય. એની ટીમમાં એક સુથાર પણ વર્ષોથી કામ કરે. બિલ્ડર મકાનનું ખોખું ઊભું કરે પછી એને સુથાર બરાબર શણગારીને આકર્ષક બનાવી આપે. સુથારની કારીગરીના લીધે જ મકાનો વેચાતાં હતાં; એવું લોકો કહેતા.

સુથારને કામ કરતાં કરતાં વર્ષો વીતી ગયાં. હવે એને નિવૃત્તિ લેવાના વિચારો આવવા માંડ્યા. એક દિવસ કંટાળીને એણે બિલ્ડરને પોતાના નિર્ણય અંગે જણાવી દીધું. પોતાના ધનમાંથી એ નાનકડું ઘર ખરીદીને નિવૃત્ત જીવન ગાળવા માંગે છે એવું પણ કહ્યું.

આવો સરસ કારીગર નિવૃત્ત થાય એ બિલ્ડરને જરા પણ નહોતું ગમતું. સુથારની વાત સાંભળી બિલ્ડર વિચારોમાં ખોવાઈ ગયો. પછી કહ્યું, “ભલે ! જેવી તારી મરજી. તારી જિંદગી અંગેના નિર્ણયો લેવા માટે તું સ્વતંત્ર છે, પણ તું મારું એક છેલ્લું કામ કરી આપે ખરો ? મને એક અત્યંત સુંદર ઘર બનાવી આપ. હું તને ખોખું ઊભું કરી આપીશ. બાકીનું બધું જ મટીરિયલ તું પસંદ કરજે, પરંતુ એવું સરસ બનાવજે કે હું જેને આપું એ ખુશ થઈ જાય.”

સુથારને નિવૃત્ત થઈ જવાની તીવ્ર ઇચ્છા થઈ હતી. પરંતુ શું થાય ? બિલ્ડર સાથે આટલા વર્ષનો સંબંધ હતો તેથી છેલ્લા એક કામ માટે કચવાતા મને એણે હા પાડી.

સુથારે ઘર બનાવવાનું શરૂ તો કર્યું, પરંતુ બિલકુલ મન વગર. ન તો એણે ડિઝાઈનનો ખ્યાલ રાખ્યો કે ન તો મટીરિયલ સારું વાપર્યું. એને તો જેમ

બને તેમ જલ્દી નિવૃત્તિ લઈ લેવી હતી. ઘરની સજાવટ પૂરી થઈ ત્યારે એણે બિલ્ડરને બોલાવ્યો.

બિલ્ડરે આવીને ઘરનું નિરીક્ષણ કર્યું. પછી સુથારનો હાથ પકડી એ બોલ્યો, “ભાઈ ! તેં ઘણાં વરસ સુધી કામ કર્યું છે. ક્યારેય કામચોરી નથી કરી. આવી સરસ સેવા બદલ મારે આ ઘર તને ભેટમાં આપવું છે. લે આ ચાવી ! હવે તારે બીજે ક્યાંય નાનકડું ઘર શોધવાની જરૂર નથી. તારી ઈમાનદારીની કદરૂપે આ ઘર તને ભેટ છે. આજથી આ ઘર તારું છે.”

સુથારને તો કાપો તોય લોહી ન નીકળે એવા એના હાલ થઈ ગયા. આખી જિંદગી અન્ય લોકો માટે બનેલાં ઘરોને ઉત્તમ રીતે સજાવવામાં કોઈ કસર છોડી નહોતી અને પોતાના ઘરને જ કેવું ભંગાર બનાવ્યું હતું ? અન્ય લોકોના ઘર માટે ઉત્કૃષ્ટ મટીરિયલ વાપરનાર એણે આ છેલ્લા ઘરની બનાવટમાં કેવું ખરાબ અને ગમે નહિ તેવું મટીરિયલ ઉપયોગમાં લીધું હતું ? પરંતુ હવે શું થાય ? કોને કહે ? હવે તો જેવું એણે પોતે જ બાંધ્યું હતું એવું જ સ્વીકારીને એમાં જ રહેવાનું હતું. હા, ચાવી સ્વીકારતી વખતે એનાથી સ્વગત જરૂર બોલાઈ ગયું કે, “જો એવી ખબર હોત કે મારે જ આમાં રહેવાનું છે તો આ ઘરને થોડુંક વધારે સારું ન બનાવત ?”

વહાલા ભક્તો ! મહારાજે આપણા કલ્યાણ માટે આપેલ મનુષ્યજન્મને આપણે અજ્ઞાનથી વેડફી નાખીશું તો મૃત્યુ પછીના સુખને નહિ પામી શકીએ. માટે જીવન એવું જીવીએ કે ભવિષ્યના આપણા ઘરમાં(ધામમાં) આપણે સુખી થઈ શકીએ. ●●●

સ્ટ્રેસ મેનેજમેન્ટ

લેખક : સાધુ ચિત્સાગરદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

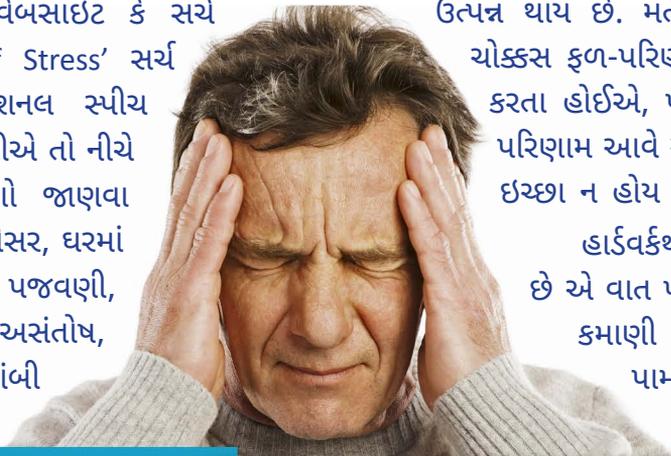
આજના ટેકનોલોજિના ઝડપી યુગમાં સ્ટ્રેસ એ વિશ્વની મોટી સમસ્યા બની ગઈ છે. માણસે બધું મેળવ્યું પણ અંદરની શાંતિ અને સંતોષ ગુમાવી દીધો છે. સ્ટ્રેસનું પ્રમાણ વધવાથી શારીરિક અને માનસિક રોગો ઉત્પન્ન થાય છે. જેવા કે ડિપ્રેશન, અપચો, અનિદ્રા, માથું દુઃખવું, હાર્ટએટેક, વજન ઘટાડો, યાદશક્તિમાં ઘટાડો વગેરે. એટલે આજના સમાજમાં સાઈકિયાટિસ્ટની માંગ ખૂબ વધી છે. વધુ પડતા ડિપ્રેશનથી ફક્ત શારીરિક નહીં પણ આર્થિક, સામાજિક અને કૌટુંબિક તાલમેલ ખોરવાય છે અને કેટલાક લોકો તો આત્મહત્યા પણ કરી લે છે.

વૈજ્ઞાનિક સંશોધન:-

વિશ્વના ૧૪૩ દેશના ૩૫% લોકો નાના-મોટા સ્ટ્રેસમાં જીવન જીવે છે. એમાં પણ જે જેટલો વધુ વિકસિત દેશ તેટલું ત્યાં સ્ટ્રેસનું પ્રમાણ વધારે છે. અમેરિકામાં ૫૫% લોકો દિવસ દરમિયાન સ્ટ્રેસનો અનુભવ કરે છે અને માત્ર અમેરિકામાં \$300 Billion (૩૦૦ અબજ ડોલર) સ્ટ્રેસ દૂર કરવા માટે ખર્ચાય છે.

સ્ટ્રેસ થવાનાં કારણો શું ?

મેડિકલ ક્ષેત્રની વેબસાઇટ કે સર્ચ એન્જિનમાં 'Cause of Stress' સર્ચ કરીએ અથવા મોટીવેશનલ સ્પીચ સાંભળીએ કે બુક્સ વાંચીએ તો નીચે મુજબનાં ઉપલક્ષ્ય કારણો જાણવા મળે છે. ફાઇનાન્સિયલ પ્રેસર, ઘરમાં કંકાસ, આજુબાજુનાની પજવણી, ઉપરીનું પ્રેસર, જોબમાં અસંતોષ, વર્ક લોડ, સ્ટેજ ફિયર, લાંબી બીમારી, પદ-પ્રતિષ્ઠા

જવાનો ભય, અસલામતી, હાર્ડ એન્જ્યુકેશન વગેરે...

ત્યારબાદ મેડિકલ વેબસાઇટ સર્ચ એન્જિન કે મોટીવેશનલ બુક્સમાં 'How to Cure Stress' સર્ચ કરીએ તો નીચે મુજબના ટેમ્પરરી ઉપાયો મળશે. પોઝિટિવ થીંકીંગ, હસવું, ધ્યાન, યોગા અથવા તાઈચી, પર્યાપ્ત ઊંઘ, શાંત મ્યુઝિક સાંભળવું, ઊંડા શ્વાસ લેવા, શાંત રહેવું, મોબાઇલ વગેરે ગેઝેટ્સનો ઉપયોગ ઘટાડવો, રમતગમત રમવી, હેલ્થી ડાયેટ, ટાઇમ મેનેજમેન્ટ, સિચ્યુએશન મેનેજમેન્ટ વગેરે...

આ બધા પ્રયોગો ટેમ્પરરી ઉપર ઉપરથી સ્ટ્રેસ ઓછો કરી શકે છે, પણ સ્ટ્રેસને મૂળમાંથી કાઢી શકતા નથી. જેમ મલેરિયાના દર્દીને પેરાસીટામોલ આપતાં મલેરિયાને લીધે આવેલ તાવ દબાઈ જાય ને ટેમ્પરરી ઉપલાં ચિહ્નો દેખાતાં બંધ થઈ જાય, પરંતુ મલેરિયા રોગ અંદરથી મટતો નથી. તેવું જ ઉપરોક્ત ઉપાયોનું છે. સ્ટ્રેસને મૂળમાંથી ટાળવા સ્ટ્રેસ ઉત્પન્ન થવાનું મૂળકારણ જાણવું જરૂરી છે.

સ્ટ્રેસ ઉત્પન્ન થવાનું મૂળકારણ શું ?

આપણે કોઈક નિશ્ચિત ફળની તીવ્ર ઇચ્છા રાખી હોય અને તે પ્રાપ્ત ન થાય ત્યારે તેમાંથી સ્ટ્રેસ ઉત્પન્ન થાય છે. મતલબ આપણે કોઈક ચોક્કસ ફળ-પરિણામની ઇચ્છાથી કામ કરતા હોઈએ, પરંતુ તેનાથી વિપરીત પરિણામ આવે અને તેને સ્વીકારવાની ઇચ્છા ન હોય ત્યારે સ્ટ્રેસ થાય છે.

હાર્ડવર્કથી સ્ટ્રેસ ઉત્પન્ન થાય છે એ વાત ખોટી છે. કેમ કે, ખૂબ કમાણી કરનાર કે પ્રસિદ્ધિ પામનાર વ્યક્તિ રાત-દિવસ મહેનત કરે

છે, છતાં તેને આનંદ વધતો રહે છે કારણ કે ઇચ્છિત ફળ પ્રાપ્ત થતું દેખાય છે.

વિદ્યાર્થીઓને સ્કૂલની ઇન્ટર્નલ એક્ઝામ વખતે ચિંતા હોતી નથી કારણ કે તેના રિઝલ્ટની પરવા હોતી નથી. પરંતુ ફાઇનલ કે બોર્ડની પરીક્ષા વખતે ટેન્શન રહે છે. કારણ કે તેમાં સારા રીઝલ્ટની અપેક્ષા હોય છે.

૧૯૧૫માં હાવર્ડ સાયકોલોજીસ્ટ વોલ્ટર કેનેને પ્રાણીઓના પરીક્ષણ પરથી 'Fight or Flight Response' (લડો અથવા ભાગી જાઓ) આ પ્રયોગ જોયો. પ્રાણી પોતે જ્યારે ભયનો અનુભવ કરે ત્યારે બ્લડ પ્રેશર વધી જાય અને કુદરતી રીતે તે 'Fight or Flight Response' આપે છે, એટલે કે તેની સામે લડી શકાય તેવું હોય તો લડી લેવું અને હુમલો કરનાર વધુ શક્તિશાળી હોય તો ભાગી જવું. માણસને પણ ભય આવે ત્યારે માઇન્ડ બંધ થઈ જાય તેથી કુદરતી રીતે પ્રાપ્ત થયેલ આ "Fight or Flight" વલણ અપનાવે છે, પરંતુ ૨૧મી સદીમાં આજના મોડર્ન યુગમાં બહુધા શરીર રક્ષણનો પ્રશ્ન નથી હોતો. પ્રશ્ન આર્થિક, સામાજિક, માનસિક કે ભાવનાત્મક સંઘર્ષોનો હોય છે. માટે સમજણથી જ સ્ટ્રેસ દૂર કરી સુખી રહી શકાય છે. સ્ટ્રેસ થવાનું મૂળ પકડાય તો પછી ઉપાય તો એકદમ સરળ છે.

સ્ટ્રેસ દૂર કરવાના ઉપાય:-

“કાર્ય કરતી વખતે બેસ્ટમાં બેસ્ટ પ્રયત્ન કરવો, પરંતુ ફળમાં બંધાવું નહીં. ફળ ભગવાન ઉપર છોડી દેવું.” આવી જીવનશૈલી આપણને સ્ટ્રેસલેસ બનાવે છે. આ સ્ટ્રેસ મેનેજમેન્ટનું વિજ્ઞાન ૫૦૦૦ વર્ષ પહેલાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે ગીતામાં કહ્યું છે,

કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન ।

મા કર્મફલહેતુર્ભૂર્મા તે સન્નોસ્ત્વકર્મણિ ॥૪૭॥

અધ્યાય-૨

અર્થાત્ “હે અર્જુન ! તને માત્ર શાસ્ત્રોક્ત કર્મો કરવાનો જ અધિકાર છે, તેના ફળનો નહીં. માટે આ કર્મનું મને આવું ફળ મળવું જ જોઈએ; એવો હક્ક કદાપિ ન રાખવો. વળી ફળની ઇચ્છા છોડ્યા પછી કર્મ કરવાનું છોડી દેવાનો આગ્રહ પણ ન રાખવો.”

ફળ કેવું આપવું એ ખરેખર માલિક એવા ભગવાનના હાથમાં છે, એને આપણા અધિકારમાં કઈ રીતે લઈ લેવાય ? નફા-નુકસાનની ચિંતા માલિકને હોય, પગારદારને નહીં. માટે સદા સુખી રહેવાની યાવી એ જ છે કે, આપણે સંપૂર્ણ નિષ્ઠાપૂર્વક બેસ્ટમાં બેસ્ટ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અને ભગવાન દ્વારા જે ફળ પ્રાપ્ત થાય તેને આનંદથી સ્વીકારી લેવું જોઈએ.

મહાત્મા ગાંધી પહેલાં બાળ ગંગાધર તિલક આપણા ભારત દેશની આઝાદીની ચળવળનું નેતૃત્વ સંભાળતા હતા. એક વખત કાયદા સેક્શન ૧૨૪ હેઠળ તિલકને અરેસ્ટ કરવા અંગ્રેજ પોલીસ તેને ઘરે આવી. તિલકે શાંતિથી પોલીસને પાંચ મિનિટ બેસવા કહ્યું. અને પોતાના મિત્રને બોલાવી કહ્યું, “વકીલનો કોન્ટેક્ટ કરીને સેક્સન ૧૨૪ હેઠળ ખરેખર શું થઈ શકે ? તે જાણીને જેલમાં આવજે.” આટલું કહી પોલીસને કહ્યું, “ચાલો જેલમાં.” જેલમાં પહોંચી જરાય ડર્યા વગર તિલક તરત ઘસઘસાટ ઊંઘી ગયા. જ્યારે તેનો મિત્ર જેલમાં આવ્યો ત્યારે તેણે જોયું તો તિલક બાળકની જેમ ઘસઘસાટ ઊંઘતા હતા. આનું કારણ એ હતું કે તે સંપૂર્ણ સમર્પણ સાથે કામ કરતા હતા, છતાં ફળમાં બંધાયા ન હતા. તિલક દેશની ચળવળના મુખ્ય નેતા હોવા છતાં અલિપ્ત હતાં. તેનું રહસ્ય એ હતું કે જીવનના દરેક કાર્યમાં તેઓ માત્ર બેસ્ટમાં બેસ્ટ પ્રયત્ન કરતા અને બાકીનું બધું ભગવાન ઉપર છોડતા. (Doing his best and leaving the rest to God.)

આપણા મનમાં એવો પ્રશ્ન થાય કે ફળની ઇચ્છા વગર કામ કરીએ તો આપણું પરફોર્મન્સ સારું ન થાય અને સફળતા પણ ન મળે, પરંતુ જો આપણે પરિણામની ચિંતા કરીએ તો માઇન્ડ ડિવાઇડ થવાથી કાર્યમાં બેધ્યાન થઈ જઈએ. તેના બદલે માત્ર પ્રયત્નો ઉપર ફોકસ રાખીએ તો ઓટોમેટિકલી શ્રેષ્ઠ પરફોર્મન્સ-રિઝલ્ટ પ્રાપ્ત થાય. માટે માનસિક રોગની દવાને બદલે ભગવદ્ગીતાનું વિજ્ઞાન “કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન” એ સ્ટ્રેસ મેનેજમેન્ટનો અજોડ ઉપાય છે.

●●●

“પ્રેરક પ્રસંગ”

પરમ હિતેચ્છુ મિત્ર

લેખક : સાધુ સાકારસ્વરૂપદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

એક નગર હતું. તેમાં એક રાજા રાજ્ય કરતો હતો. રાજાએ એના નગરમાં એવું એક ન્યાયપંચ બનાવેલું કે, કોઈ વ્યક્તિ કાંઈક ગુનો કરે તેને તેના ગુનાનો ન્યાયપંચ ફેંસલો આપે. જો ગુનો સાબિત થાય તો અપરાધી વ્યક્તિને પાંચ વર્ષ માટે એક અંધારી કોટડીમાં પૂરી દેવામાં આવે. તેને ફક્ત ખાવા-પીવાનું આપવામાં આવે. આ નિયમ સાથે બીજો એક નિયમ પણ હતો કે ગુનેગાર વ્યક્તિને બદલે કોઈ પણ બીજો વ્યક્તિ જો તે ગુનેગારની સજા ભોગવવા તૈયાર થાય તો ગુનેગારને બદલે તે વ્યક્તિને અંધારી કોટડીમાં પૂરવામાં આવે ને ગુનેગાર છૂટો થાય.

આ નગરમાં એક અનાડી યુવક રહેતો હતો. તે હંમેશાં કાંઈક ને કાંઈક તોફાન, ચોરી વગેરે કર્યા કરતો. તેનાં માતા-પિતાએ તેને ઘણો સમજાવ્યો કે, તું આ કુટેવ છોડી દે, નહિ તો રાજાને કોઈ ફરિયાદ કરશે તો અંધારી કોટડીમાં પાંચ વર્ષ પુરાવું પડશે, પરંતુ તેનાં તોફાન વધતાં જતાં હતાં. તેનો એક હિતેચ્છુ મિત્ર હતો. તે પણ એને ખૂબ સમજાવતો, પણ આ તોફાની તેનું પણ કાંઈ માનતો ન હતો.

એક દિવસ તે એક શેઠની દુકાને ચોરી કરવા જતો હતો. તેની તેના મિત્રને ખબર પડી તેથી રોક્યો. પરંતુ તેણે તેના હિતેચ્છુ મિત્રને પણ માર્યો ને ચોરી કરવા ગયો ને તે પકડાઈ ગયો.

ન્યાયપંચે તેને ગુનેગાર જાહેર કર્યો. પછી તેના સંબંધીને પૂછવામાં આવ્યું કે, તમારામાંથી કોઈ તેના બદલે કેદમાં જવા તૈયાર છે ? ત્યારે કોઈ તૈયાર ન થયા. એ વખતે તેનો હિતેચ્છુ મિત્ર કે જેને એણે માર્યો હતો તે આગળ આવ્યો ને કહ્યું, “હું તેના બદલે કેદ ભોગવવા તૈયાર છું.” ન્યાયપંચે તેના નિયમ પ્રમાણે પેલા ગુનેગારને બદલે તેના હિતેચ્છુ મિત્રને પાંચ વર્ષ અંધારી કોટડીમાં પૂરવાની સજા કરી, પરંતુ ન્યાયપંચને એના પર દયા આવી. કારણ કે તે સજ્જન, પરોપકારી અને નિર્દોષ હતો. તેથી તેને રાજા પાસે લઈ ગયા. રાજા પણ તેની મિત્ર પ્રત્યેની વફાદારી જોઈને આશ્ચર્ય પામ્યો.

જ્યારે પેલા ગુનેગાર મિત્રને આ વાતની ખબર પડી તો તેને ખૂબ દુઃખ થયું. પોતાના ખરાબ કૃત્યનો પસ્તાવો કરવા લાગ્યો. તે દોડતો દોડતો રાજા પાસે ગયો ને તેના નિર્દોષ અને પરમ હિતેચ્છુ મિત્રને છોડાવવા માટે રડીને આજીજી કરવા લાગ્યો. તેણે રાજાને વચન આપ્યું કે, તે ભવિષ્યમાં હવે કોઈ ખરાબ કૃત્ય નહિ કરે. તેના પલટાયેલા વર્તનથી રાજા ખુશ થયો ને તેના હિતેચ્છુ મિત્ર કે જેને ગુનેગારના બદલે સજા કરવામાં આવી હતી તેને છોડી મૂકવામાં આવ્યો.

જ્યારે તેનો મિત્ર છૂટીને આવ્યો ત્યારે તે તેને ભેટીને રડી પડ્યો. તેની માફી માંગી ને કહ્યું, “મિત્ર, મને માફ કરી દે. તેં મને સુધારવા માટે ઘણી મહેનત કરી છતા હું ન માન્યો અને ઊલટાનો મેં તને માર્યો છતાં તેં મને બચાવ્યો, હવે હું કદી કોઈ કુકર્મ નહિ કરું.” આમ તેના હૃદયનું પરિવર્તન થયું ને તેની જિંદગી સુધરી ગઈ, ખૂબ સુખી થયો.

આ સત્સંગરૂપી પરિવારમાં આપણા પરમ હિતેચ્છુ એવા સંતો-ભક્તો પણ પેલા હિતેચ્છુ મિત્રની જેમ આપણી ઘણી બધી અવળાઈ સહન કરીને પણ સદાય આપણું હિત જ કરતા હોય છે. આપણે એનું ન માનીએ, એના પ્રત્યે નેગેટિવ થઈએ છતાં તે બધું સહન કરીને પણ આપણા હિત માટે પ્રયત્ન કરતા હોય છે, ભગવાનને પ્રાર્થના કરતા હોય છે. ધન્ય છે એવા પરમ હિતેચ્છુ મિત્રોને કે જે આપણા ભલા માટે એમના જીવનની ક્ષણો વાપરે છે ! ●●●

हरिनां हितकारी वयन दया धर्म का मूल है...

લેખક : સાધુ વર્ણિવેષદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

શિક્ષાપત્રીનાં એક એક વચન શિક્ષાપત્રીરૂપ શ્રીહરિ મહારાજ છે. આપણે જેટલી ભગવાનની આજ્ઞાઓ પાળીએ તેટલા આ લોકમાં સુખી રહી શકીએ ને અંતે ભગવાનના ધામને પામી શકીએ. ભગવાન શ્રીહરિએ અતિ કરુણા કરીને આવું કલ્યાણકારી શાસ્ત્ર આપણને પોતાના હાથે લખીને આપ્યું છે, માટે તેનો ઉપયોગ કરી આપણું કલ્યાણ સાધી લઈએ. બીજું, મહારાજ આપણા પર કેટલા રાજી છે તેનો માપદંડ એટલે શિક્ષાપત્રી. શિક્ષાપત્રીમાં મહારાજે કરેલી નાની-મોટી આજ્ઞાઓમાંથી જેટલી આજ્ઞા પળે એટલા મહારાજ રાજી અને એમને આપણો વિશ્વાસ આવે.

વહાલા ભક્તો ! શ્રીહરિનાં હિતકારી વચનોમાં શિક્ષાપત્રીના ૧૬મા શ્લોકમાં મહારાજે આજ્ઞા કરી છે કે,
**અકાર્યાચરણે ક્વાપિ જાતે સ્વસ્ય પરસ્ય વા |
અઙ્ગચ્છેદો ન કર્તવ્યઃ શસ્ત્રાદૈશ્ચ ક્રુધાપિ વા ||૧૬||**

અર્થાત્, “ક્યારેક પોતા વતે કાંઈક અયોગ્ય આચરણ થઈ ગયું હોય અથવા કોઈ બીજા વતે અયોગ્ય આચરણ થઈ ગયું હોય તો શસ્ત્રાદિકે કરીને પોતાના અંગનું તથા બીજાના અંગનું છેદન ન કરવું અથવા ક્રોધે કરીને પણ પોતાના અંગનું તથા બીજાના અંગનું છેદન ન કરવું.”

પોતાનું કે પારકું અંગ કાપવાનું મોટું પાપ શાસ્ત્રમાં કહેલું છે. તેનાથી આપણામાં નિર્દયતા આવે છે. આવું કરવાથી ભગવાન કુરાજી થાય છે. જ્યાં સુધી દેહમાં પ્રાણ હોય ત્યાં સુધી પોતા પર ને બીજા પર દયા રાખવી જોઈએ. સારા માણસનું પ્રથમ લક્ષણ દયા છે.

**दया धरम का मूल है, पाप मूल अभिमान ।
तुलसी दया न छोडीए, जब लग घटमें प्रान ॥**

ઘણી વાર શાસ્ત્રોમાંથી એવાં દૃષ્ટાંતો સાંભળવા

મળે કે, કોઈ ભક્તે પ્રાયશ્ચિતના રૂપમાં પોતાનું કે બીજાના અંગનું છેદન કર્યું. ઘણી વાર મુમુક્ષુ પ્રમાદવશાત્ ભૂલનું પ્રાયશ્ચિત લેવાની જગ્યાએ રીસમાં અંગછેદનનું પગલું ભરે છે, પણ શ્રીજીમહારાજ આ વાત સાથે સહમત નથી. કારણ કે અંગનું છેદન કરવું એ એક પ્રકારની હિંસા છે. આ રીતે પોતાનાં કે બીજાનાં અંગો કાપવાથી પ્રાયશ્ચિત થવાને બદલે ઊલ્ટાનું પાપ લાગે છે.

**दया कौन पर कीजीए, का पर निर्दय होय।
सांई(भगवान) के सब जीव है, कीडी कुंजर दोग।।**

આપણે નિર્દય થવાની કોઈ જરૂર નથી. જેમ કીડીને ભગવાને બનાવી છે તેમ હાથીને પણ ભગવાને જ બનાવ્યો છે. એ રીતે આપણ સહુને પણ ભગવાને જ બનાવ્યા છે. માટે ભગવાનના ભક્તોએ ખાસ ધ્યાન રાખવું કે, આ જગતમાં રહેલાં હરકોઈ જીવ-પ્રાણી માત્રનું સર્જન કરનાર એકમાત્ર મહારાજ જ છે, માટે સહુના માલિક મહારાજ જ છે. માટે ક્રોધે કરીને અથવા પ્રાયશ્ચિતના રૂપમાં કોઈ પણના અંગનું છેદન કરવું કે કોઈને દુઃખ પહોંચાડવું તેમાં આપણો કોઈ અધિકાર નથી. તેવું કરવાથી આપણા પુણ્યનો નાશ થઈ જાય છે.

**दानं व्रतं च नियमा ज्ञानं ध्यानं हुतं जपः ।
यत्नेनापि कृतं सर्वं क्रोधितस्य वृथा भवेत् ॥**

સ.જી.૩/૩૩/૩૩

ક્રોધ કરનારને પોતે કરેલાં દાન, વ્રત, તપ, નિયમ, ધ્યાન, જપ, યજ્ઞ કે જ્ઞાન સંપાદન કર્યું હોય તે સર્વે વૃથા થઈ જાય છે. માટે આપણે ભગવાનના ભક્તોએ પોતા પર ને બીજા પર ક્ષમા રાખવી, દયા રાખવી. મહારાજના નાના એવા વચનનો પણ લોપ ન થાય તેની કાળજી રાખીશું તો મહારાજ આપણા ઉપર ખૂબ રાજી થશે. ●●●

શા માટે ?

સકારાત્મકતા સુખદાયી

લેખક : સાધુ સંકીર્તનદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

માણસનું મન સતત કંઈક ને કંઈક વિચારતું જ રહે છે. મનના સ્વરૂપ વિશે નિષ્કુળાનંદ સ્વામી લખે છે કે,

“નિમિષ એક નવરો નહીં, સંકલ્પ કરતા સોય; જાગ્રત સ્વપ્ન સર્વમાં, દીધી છે દોરી પ્રોય.”

આમ, કુદરતે માણસનું મન એવી રીતે બનાવ્યું છે કે, તે કોઈ પણ વિચાર કર્યા વિના નવરું રહી શકતું નથી. પરંતુ શું વિચારવું ? તેની સ્વતંત્રતા દરેક વ્યક્તિને આપેલી છે. દા.ત. રસ્તા પર નાનો એવો એક્સિડન્ટ થતાં કોઈને એમ વિચાર આવે કે, ખબર નહિ કોનું મોઢું જોઈને નીકળ્યો હતો, આ બાઇકમાં જ પ્રોબ્લેમ છે. કંપનીવાળા પણ કટાણે મીટિંગ ગોઠવે છે; જ્યારે કોઈને એમ વિચાર આવે કે, હા....શ ! પ્રભુએ બચાવી લીધો, આજે પ્રભુનો આભાર માનવા વિશેષ ભજન કરીશ.

ઘટના તો એક જ હોય પણ સકારાત્મક કે નકારાત્મક વિચારધારાને આધારે જ માણસ સુખી કે દુઃખી થાય છે. ટૂંકમાં કહીએ તો,

સકારાત્મકતા એટલે વિપરીત પરિસ્થિતિમાંથી સારું શોધી સારા પરિણામની આશા સાથે મહેનત કરવી. અને નકારાત્મકતા એટલે ભવિષ્યની વધુ પડતી અને ખોટી ચિંતા કરી નિરાશ થઈ બેસી રહેવું.

મગજના ચેતાકોષોની હિલચાલ પર થયેલા ચુંબકીય પ્રતિધ્વનિ વિષયક સંશોધનોમાં એમ સાબિત થયું છે કે, વ્યક્તિ જેવું વિચારે છે તેના આધારે મગજના ચેતાકોષો અમુક પ્રકારની ઊર્જા ઉત્પન્ન કરે છે. અને તેનું શરીર તે જ પ્રમાણે ક્રિયા કરે છે. ઉપરાંત આ ઊર્જા આસપાસની વ્યક્તિઓના મગજમાં Mirror Neurons Effect દ્વારા પ્રસારિત થતાં તે

વ્યક્તિઓમાં પણ તે જ પ્રકારનો પ્રતિભાવ ઉત્પન્ન કરે છે. પરિણામે જો વ્યક્તિ સારું વિચારે તો તેની સાથે સારું થાય અને ખરાબ વિચારે તો ખરાબ થાય.

વૈજ્ઞાનિક સંશોધનો મુજબ નકારાત્મકતાવાળી વ્યક્તિમાં પ્રશ્નોના નિરાકરણ લાવવાની ક્ષમતા ઓછી થાય છે. પરિણામે સફળતા મળતી નથી અને વ્યક્તિ મૂંઝવણ કે ડિપ્રેશનનો ભોગ બને છે. ઉપરાંત નકારાત્મક ભાવનાથી મગજમાં રોગપ્રતિકારકશક્તિ ઘટે તેવા સંકેતો ઉત્પન્ન થવાથી વ્યક્તિ વિવિધ રોગોનો પણ સહેલાઈથી ભોગ બને છે. જ્યારે સકારાત્મક અભિગમથી મગજના ચેતાકોષો વચ્ચે Positive Pathways તરીકે ઓળખાતા જોડાણો વધારે મજબૂત બનતાં વ્યક્તિ આનંદ અને આત્મવિશ્વાસથી ભરાઈ જાય છે. મહારાજે પણ વચનામૃતમાં સકારાત્મકતા ઉપર ભાર આપતાં કહ્યું છે કે,

(૧) જેને પરમપદ પામવા ઇચ્છવું તેને કંઈક પોતાને વિશે પુરુષાતન રાખવું પણ છેક નાદાર થઈને બેસવું નહીં. (ગ.મ.૩૧)

(૨) મનુષ્ય દેહે કરીને ન થાય એવું શું છે ? જે નિત્યે અભ્યાસ રાખીને કરે તે થાય છે. (ગ.મ.૩૩)

ખરેખર, પ્રભુએ આપેલ આ અમૂલ્ય જીવનને વધુ ઉન્નત, ઉજાગર અને સુખદાયક બનાવવા માટે જો ખૂબ જરૂરી ચીજ હોય તો તે છે સકારાત્મકતા. તો આવો, ભૂતકાળનો પસ્તાવો અને ભવિષ્યની ચિંતા છોડી, અન્યની નિંદા, ટીકા, ઈર્ષ્યા, હરીફાઈથી પર થઈ; હંમેશાં મહારાજ અને સંતો-ભક્તોના ગુણો-ઉપકારો સંભારી, તેમને ગમતાં પાત્ર બનવા અને મળેલી પ્રાપ્તિનો આનંદ લૂંટવા અપનાવીએ -

સકારાત્મક અભિગમ... ●●●

ભગવાનના ભરોસે

લેખક : સાધુ અનાદિસ્વરૂપદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

એક વખત ગામ ઉમરેઠના નંદુભાઈ ઠાકર ગામ ગોધરા ગયા હતા. ત્યાંથી પાછા વળતાં અંધારી રાતમાં રસ્તો ભૂલી ગયા. ત્યારે પોતાની ઘોડીને એક વૃક્ષને થડે બાંધીને ત્યાં બેઠા, ત્યારે તેમને યાદ આવ્યું કે, 'મહારાજે સભામાં વાત કરી હતી જે, આપત્કાળ પડે ત્યારે ભગવાનને સંભારવા, તો ભગવાન રક્ષા કરે.' તેથી તેઓ શ્રીજીમહારાજનું સ્મરણ કરવા લાગ્યા.

એટલામાં એક કૂતરું ભસ્યું. તે બાજુ જોયું ત્યારે તેમણે એક દીવો દીઠો. નંદુભાઈએ ત્યાં જઈ ત્યાં રહેલ મનુષ્યને પૂછ્યું જે, "તમે કોણ છો?" ત્યારે તેણે કહ્યું જે, "હું સરકારી માણસ છું." ત્યારે નંદુભાઈ કહે, "અમને અહીંયાં રાત રહેવા દેશો?" ત્યારે તેણે કહ્યું જે, "સુખેથી રહો ને હું માણસની રક્ષા કરવા સારું જ અહીંયાં રહ્યો છું."

પછી ઘોડી બંધાવીને ખડ નીરું અને પૂછ્યું જે, "તમારે કાંઈ જમવું છે?" ત્યારે નંદુભાઈ કહે, "ના, મારે જમવું નથી." પછી ખાટલો ઢાળી દઈને નંદુભાઈને સુવાર્યા અને તેમની પગચાંપી પણ કરી.

સવારનો વખત થયો ત્યારે નંદુભાઈને જગાડીને રસ્તો બતાવ્યો. રસ્તે જતાં નંદુભાઈએ જે માણસ સામા મળ્યા, તેમને પૂછ્યું જે, "અહીંયાં કોઈ ચોકીદાર રહે છે?" ત્યારે તેઓ કહે કે, "અહીંયાં ચોકી કરવાનું કોઈ થાણું નથી." તે સાંભળી નંદુભાઈએ પાછા વળી તે ઠેકાણે જઈને જોયું. ત્યારે ઘોડીની લાદ પડેલી દીઠી અને ખડ નીરેલું દીઠું, પણ બીજું કાંઈ દીઠું નહીં. તેથી નંદુભાઈએ જાણ્યું જે, નક્કી આ તો શ્રીજીમહારાજ જ મારી રક્ષા કરવા આવેલા !

પછી પોતે ત્યાંથી બારોબાર વડતાલ આવ્યા અને મહારાજને દંડવત કરીને પગે લાગ્યા. પછી નંદુભાઈ કહે, "હે મહારાજ ! તમે મારી સંકટમાં રક્ષા કરી તે તો ઠીક, પણ તમે જે મારા પગ દાબ્યા એ અપરાધથી હું ક્યાં છૂટીશ?" ત્યારે મહારાજ કહે,

"નંદુભાઈ ! ક્યારેક સેવક પગ દાબે અને ક્યારેક માલિક પણ પગ દાબે ! તે અપરાધ ન કહેવાય."

આમ, ભગવાન પર ભરોસો રાખનાર પોતાના ભક્તની જરૂર રક્ષા કરે છે. હા, તે ક્યાં, કઈ રીતે, કોના દ્વારા કરે, તે કાંઈ નક્કી નથી હોતું, કારણ કે એને એક કામ દ્વારા અનેકનાં કામ કરવાનાં હોય છે.

વહાલા ભક્તો, આપણને આપણા દેહનો, દેહના સંબંધીઓનો, મિત્રોનો, આપણી સંપત્તિનો, આપણાં બુદ્ધિ, બળ, આવડત, કૌશલ્ય વગેરેનો સતત ભરોસો અને આધાર રહે છે. પણ, એમાંથી કોણ, ક્યારે અને કેવી રીતે આપણો સાથ છોડી દે તેનું કાંઈ નક્કી નહીં.

બીજી બાજુ સર્વ સમર્થ, સર્વજ્ઞ અને દયાળુ એવા ભગવાનનો અને તેમને વહાલા એવા સાચા સંતો અને ભક્તોનો જો દૃઢ આશરો અને ભરોસો હોય તો તેઓ ગમે તેવી વિકટ પરિસ્થિતિઓમાં પણ આપણી રક્ષા કરે છે.

માટે વહાલા ભક્તો ! ચાલો, આપણા વહાલા મહારાજનો ભરોસો એવો પાકો કરી લઈએ કે જેથી ગમે તેવી વિકટ પરિસ્થિતિમાં પણ આપણે તેમના આધાર અને વિશ્વાસે અંતરથી સુખી, શાંત અને આનંદમય રહી શકીએ.

ખરેખર, ભગવાનનો દૃઢ આશરો અને ભરોસો રાખવો; એના જેવો સર્વ પ્રકારે સુખી થવાનો કોઈ ઉપાય નથી, આથી જ હ.ચ.સા.માં કહ્યું છે કે -

बहु बली है ब्रह्मांड में, बलवान से बलवान।
सबसे बलवान यही है, जिनका बल भगवान।।
भगवान का ही बल, भक्तन को रखना सदा।
दूसरा बल निर्बल, ताका विश्वास करना नहि।।
माટે સતત ગાતા રહીએ,

હું છું હરિનો, હરિ મમ રક્ષક, એ ભરોસો જાય નહીં;
જે કરશે તે મમ હિતનું, એ નિશ્ચય બદલાય નહીં.●●●

પ્રભુમાં પ્રગટભાવ કરો...

લેખક : સાધુ આત્મીયસ્વરૂપદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

જયદીપ અંકલ જેવા સભામાં બેઠા ત્યાં અચાનક તેમની નજર મહારાજ ઉપર ગઈ. જોયું તો મહારાજનો ખેસ ઊંચો-નીચો અને પાઘ ચાંદલા સુધી પહોંચી ગયેલી. વળી, કંઠનો હાર પણ વ્યવસ્થિત સેન્ટરમાં નહોતો. આ જોઈ તેમને બહુ લાગી આવ્યું. કેમ જે, આ બાબતે તેઓ એક-બે વાર ધ્યાન દોરી ચૂક્યા હતા. હવે આ વખતે સૌને વઢીને ઠપકો આપવો કે શું કરવું ? એ તેમને સમજાતું નહોતું. થોડીવાર વિચાર કરી છેવટે તેમણે એ સમયે તો કોઈને કાંઈ ન કહેતાં પોતે જ ઊભા થઈ બધું સરખું કરી દીધું. અંકલને આ બધું કરતા જોઈ સ્ટેજના સ્વયંસેવકો એકબીજા સામું જોવા લાગ્યા.

સભા પૂરી થતાં જ કેટલાક યુવકો ઝટપટ અંકલ પાસે પહોંચ્યા. “અંકલ ! અમને અમારી ભૂલ સમજાઈ છે. અમારે આ બધું ધ્યાન રાખવું જોઈએ.” અંકલે કહ્યું, “અરે હા... મારે તમને બધાંને આ વાત ખાસ કહેવાની જ હતી... સ્ટેજની સેવા કરવામાં તમે આટલા બધા હાજર હતા, તોપણ મહારાજ સામે તમારામાંથી એકેયની નજર ન ગઈ ? સ્ટેજની સેવાની જવાબદારી ભલે ગમે તેની હોય પણ અહીં આવતા વેંત આપણી સૌની પહેલી દૃષ્ટિ આપણા ધ્યેયસ્વરૂપ શ્રીહરિજી મહારાજ ઉપર જ જવી જોઈએ. મહારાજનાં દર્શન કર્યા વગર તેમને ભૂલીને જે કાંઈ કરીએ એ ખોટું. આપણે મહારાજને કેન્દ્રમાં રાખીને તેમને રાજી કરવા તો આ બધું કરીએ છીએ ! જો એમને ભૂલીને કરીએ તો એ કેન્દ્રમાં ક્યાં રહ્યા ? આપણી કોઈ પણ સેવા; ભાવના અને ભક્તિસભર હોવી જોઈએ, સરકારી નોકર જેવી નહીં. વહાલા પ્રભુજી, પૂ.ગુરુજી કે સંતોને કોઈને

આવું ન ગમે. માટે હવેથી સૌ સાવધાન રહેજો. મહારાજની પાઘ કપાળ દબાઈ જાય એટલી નીચી કે ખૂબ ઊંચી ન હોવી જોઈએ. વળી, મહારાજનાં વાઘા, ઘરેણાં, પ્રભુની બેઠક વગેરે પણ એકદમ વ્યવસ્થિત રાખવું જોઈએ. આ બાબતની આપણી ભૂલ મહારાજના પ્રત્યક્ષભાવની ખામી બતાવે છે.

શ્રીજીમહારાજ પ્રથમના કુટુમ્બ વચનામૃતમાં સ્પષ્ટ કહે છે કે, ‘મારી અષ્ટ પ્રકારની જે પ્રતિમા તથા જે સંત તેને વિશે હું અખંડ નિવાસ કરીને રહું છું.’ માટે આજથી આપણે સૌ મહારાજની મૂર્તિમાં કદી પ્રતિમા કે મૂર્તિભાવ ન રાખતા; હંમેશાં પ્રત્યક્ષભાવ જ રાખવાની ટેવ પાડીશું. વળી, વચ.સા.-૨ મુજબ જેવી રીતે કુશળકુંવરબાઈ મહારાજનાં દર્શન કરતાં એમ જ દર્શન કરીશું.” આટલી વાતો કરી અંકલ મૌન થયા. સૌ યુવકો તેમને થેંકયુ કહી છૂટા પડ્યા, પણ તેમાંના એક યુવકને આ પ્રસંગ ઠેઠ ઊંડે સુધી અસર કરી ગયો. જેનું નામ હતું... પ્રગટ. તે અંકલને પર્સનલ મળી પ્રત્યક્ષભાવ વિશે વધુ સમજવા તત્પર થયો. અંકલે તેને પ્રભુના પ્રગટપણા વિશે વિગતવાર સમજાવવા માંડ્યું...

ગઢપુરમાં મોટીબાનો દૂધનો કટોરો લાલજી સાક્ષાત્ પી જતા. વડતાલવાસી શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજ મૂર્તિમાંથી બહાર આવી રામપ્રતાપભાઈને હાર પહેરાવતા. મોટીબા દ્વારા દર્શનમાત્રથી મૂર્તિમાં પ્રાણ પુરાઈ જતાં શ્રીગોપીનાથજી મહારાજની મૂર્તિનું શીખાનું કામ એમ જ અધૂરું રાખવું પડેલું. નારાયણજીભાઈ સુથારે દોરેલી મહારાજની અધૂરી ચિત્રપ્રતિમા તેમનાથી પથારીમાં હાથ નીચે દબાતાં પ્રભુએ ‘હું તેમાં સાક્ષાત્ રહ્યો છું’ એમ તેમને

જગાડીને કહેલું. શ્રીજીના સ્વધામગમન બાદ બ્રહ્માનંદ સ્વામીને પ્રભુએ મૂર્તિમાંથી પ્રગટ થઈને હાર પહેરાવેલો. આમ, મૂર્તિને વિશે પ્રગટપણું જણાવ્યું હોય એવી અનેક વાતો-ચરિત્રો સંભળાવી અંકલે કહ્યું, 'બેટા પ્રગટ ! જો તું મૂર્તિભાવ છોડી અક્ષરધામાધિપતિ મહારાજ સાક્ષાત્ મારી પાસે બેઠા છે, મારી સામે જોઈને હસી રહ્યા છે... આવી ભાવનાઓ કર્યા કરીશ તો મહારાજ ખૂબ રાજી થશે.'

અંકલની વાતો સાંભળી પ્રગટ તો ખુશ ખુશ થઈ ગયો. તેમના કહેવા મુજબ પ્રભુને પ્રગટ માનવાનો અભ્યાસ જોરશોરથી કરવા લાગ્યો. હવે તેને સવારની કથામાં, પોતાના વાંચનમાં, સદ્વિચારમાં, કોઈકની વાતમાં, દરેકમાં આ જ બાબત પકડાવા લાગી. અભ્યાસની લટક લાગતા હવે તેને પોતાને પણ આ બાબતના અવનવા અંગલો પકડાવા લાગ્યા. હવે પ્રગટ માટે મહારાજ માત્ર મૂર્તિમાં જ સીમિત રહ્યા ન હતા. મહારાજ કહેતા જે, 'લીલા

ધાસને દંડવત કરજો અમે તેમાં રહીને પણ તમારી સહાય કરીશું...' ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની આ વાત તેને બહુ જ ગમી ગયેલી.

એક દિવસ તેનો મિત્ર વિકાસ તેની ઓફિસે જઈ ચડ્યો. જોયું તો આજે પ્રગટની ઓફિસનું દૃશ્ય બદલાઈ ગયેલું. વિકાસે કહ્યું, "કેમ પ્રગટ ! આ બધું હું શું જોઈ રહ્યો છું ? તારા ટેબલ પર મેં આજ દિન સુધી એકેય વસ્તુ ગોઠવાયેલી જોઈ નથી. ફાઇલો અને પુસ્તકો પણ જ્યાં ત્યાં એમ જ પડ્યાં હોય. વળી, સ્વચ્છતા બાબતે તો તું આજસુ નંબર વન છે. એની જગ્યાએ બધું આંખને ગમે એવું વ્યવસ્થિત... આ બધું શું છે ! કોઈ મહેમાન આવવાના છે કે ?" પ્રગટે તેનો ટૂંકો ઉત્તર આપી વાતનો દોર બદલતાં કહ્યું, "હા વિકાસ, મહેમાન તો આવતા આવશે પણ હવે... હવે સમજાઈ ગયું છે."

"શું સમજાઈ ગયું છે ?" "એ બધી વાત પછી કરું; પહેલા શાંતિથી બેસ." આમ કહી પ્રગટે તેના માટે એક ચેર નજીક કરી. વિકાસ બેઠો એટલે પ્રગટે વાત શરૂ કરી... "વિકાસ ! આમાં બીજું કંઈ જ નથી; આ પ્રગટને ઓલ્યા પ્રભુનું પ્રગટપણું ગળા હેઠે ઊતરવા લાગ્યું છે. થોડા દિવસ પહેલાં આપણા જયદીપ અંકલે એક વાત નહોતી કરી ! બસ એ જ વાત... ખૂબ મજા આવે છે.

મારી ઓફિસે ઘનશ્યામ મહારાજ તો બે વર્ષથી છે પણ હવે જે ફિલિંગ આવે છે એની શું વાત કરું ! મારા ગુસ્સાની માત્રા હવે ઘટી ગઈ; ઓફિસના કામકાજમાં જે થાક લાગતો હતો, માથું ભારે થતું હતું એ બધું હવે ખબર નહીં... આનંદ જ આવે છે. તમામ નિર્ણયો પણ એમને જ પૂછીને... સાવ હળવો થઈ ગયો. જેવા કસ્ટમર જાય કે તરત એની સાથે જ વાતો... મજા પડી ગઈ છે. અને હા, આ બધું એમની આંખોને ગમે એટલા માટે જ વ્યવસ્થિત થવા લાગ્યું છે. બાકી તો હમાણાં તે કહ્યું એમ હું તો

મૂર્તિમાં મૂર્તિભાવ રહે,
એ જ છે નાસ્તિકભાવ;
મૂર્તિને પ્રગટ હરિ માનો,
'જ્ઞાન' એ આસ્તિકભાવ.
- પૂ.ગુરુજી

આજસુનો પીર જ હતો, પરંતુ જ્યારથી આ વાત સમજાણી ત્યારથી મારા કમ્પ્યુટરના ડેસ્કટોપ પરનું લખાણ, વસ્તુની ગોઠવણ, દીવાલ પરનાં સૂત્રો વગેરે બધું જ બદલાઈ ગયું છે. મેં મારી ઓફિસમાં જ નહિ પણ ઘરમાં, કિચનમાં, રૂમોમાં અરે ! બાથરૂમ વગેરે બધી જ જગ્યાએ સૂત્રો લગાડી દીધાં છે." વિકાસે પૂછ્યું, 'શેનાં સૂત્રો ?' 'પ્રભુના પ્રગટપણાનાં;' એમ કહી સામેની દીવાલે આંગળી ચીંધતા થકા તેણે પૂ.ગુરુજીનો એક દોહો ગાવા માંડ્યો... "મૂર્તિમાં મૂર્તિભાવ રહે, એ જ છે નાસ્તિકભાવ; મૂર્તિને પ્રગટ હરિ માનો, 'જ્ઞાન' એ આસ્તિકભાવ." વિકાસ ! આનાથી તો દિવ્યતા અને અલૌકિકતાના એવા વાઇબ્રેશનો વહેવા લાગ્યા છે કે આખો દિવસ બસ આનંદ જ આનંદ. ક્યારેક મારા દ્વારા ઘરમાં થોડાં વાસણ ખખડવાં લાગે ત્યારે એ સૂત્રો વાંચી

હું તરત ઠેકાણે આવી જાઉં છું.”

વિકાસ ધીરજપૂર્વક પ્રગટની વાતો સાંભળતો રહ્યો, પણ બેસતી વખતે તેણે બીજી પણ એક બાબતે આશ્ચર્ય જોયેલું. પ્રગટની બાજુમાં એક સુંદર ચેર બસ એમ જ પડી હતી અને એ પોતે સામાન્ય ચેરમાં બેઠો હતો. તેથી તેણે ફરી પૂછ્યું, “પ્રગટ ! સાચું બોલી દે કોણ આવવાનું છે; આપણા જયદીપ અંકલ ?” પ્રગટે કહ્યું, “ના વિકાસ, એમણે તો મને થોડી દિશા દેખાડી હતી પણ હમણાં છેલ્લા મહિનામાં સંતોએ મને ઘણા નાના-નાના અભ્યાસ શીખવ્યા છે. જે એકદમ સહેલા છે તેમાંના થોડાક કહું... તને પણ બહુ ગમશે.” એમ કહી પ્રગટ બોલવા લાગ્યો... “ઘરેથી બાઇક લઈને ઓફિસે આવીએ તો મહારાજને પાછળ બેસાડી દેવાના, ફરવા જઈએ તો મહારાજને એક ફૂમિલી મેમ્બર તરીકે મનોમન સાથે લઈ જવાના, એક મિત્રની જેમ પ્રભુ સાથે વાતે વળગવાનું... વિકાસ ! આવો કોઈક અભ્યાસ ફાવી જાય-ગમી જાય-પકડાઈ જાય તો આપણું કામ થઈ જાય.” આમ પ્રગટ તો મહેમાનની વાતને બાજુ પર રાખી પોતાની ધૂન મુજબ બોલ્યે જતો હતો...

વિકાસે પ્રગટને વચ્ચે અટકાવી ફરી પૂછ્યું, “પ્રગટ ! આ બધી અભ્યાસની વાતો તો ઘણી

સાંભળી, પણ હવે એ કહે કે મહેમાન કોણ આવવાનું છે ?” હવે પ્રગટે પોતાનો મિત્ર જાણી રહસ્ય ખોલવા માંડ્યું... “વિકાસ ! મહેમાન આવવાના નથી; હાજર જ છે. આ પણ પ્રભુજીના પ્રગટપણાના સ્વીકારનો પ્રગટનો એક અભ્યાસ જ છે; જેમાં હું ફી સમયમાં ક્યારેક એકાદ કલાક મારી બાજુમાં એક ચેર મૂકી રાખું છું ને મારા પ્રભુ સાક્ષાત્ એના પર બેઠા છે એમ ધારવાનો અભ્યાસ કરું છું. અષ્ટ પ્રકારની પ્રતિમા અંતર્ગત આ મારી દોરેલી મનોમય મૂર્તિ. કેવી સરસ વાત ! ભલે દરેકે આવું-આમ જ કરવું એવો નિયમ ન હોય પણ, આવો કોઈક નાનકડો અભ્યાસ આપણને શ્રીહરિની નજીક લઈ જતો હોય તો આપણા માટે બેસ્ટ.”

વહાલા ભક્તો ! પ્રભુમાં જોડાવાના આવા કોઈક અભ્યાસ આપણા પણ ચાલતા જ હશે ને ! જો આપણે આજસ-પ્રમાદ છોડી - પ્રભુનું સ્મરણ થાય, હરિવરમાં હેત થાય, આપણો આત્મા પરમાત્માથી ભરાઈ જાય; એવો મહારાજમય રહેવાનો આવો કાંઈક અભ્યાસ કરતા રહીશું તો ચોક્કસ પ્રભુ રાજી થઈ આપણને એમના આનંદે આનંદિત કરશે અને ‘સ્મરણ વર્ષ’ આપણા માટે સાર્થક થઈ જશે... ●●●

◆ સત્સંગ સેવક માલિકી અંગેની જાહેરાત....

પ્રકાશન સ્થળ	:	શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ-વડોદરા
પ્રકાશન સમય	:	દર માસની પહેલી તારીખ
પ્રકાશકનું નામ	:	સાધુ અચ્યુતદાસજી (શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ-વડોદરા)
સરનામું	:	શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ-વડોદરા-૩૯૦ ૦૧૮
તંત્રીનું નામ	:	સાધુ અચ્યુતદાસજી
સહતંત્રીનું નામ	:	સાધુ નંદકિશોરદાસજી
રાષ્ટ્રીયતા	:	ભારતીય
સરનામું	:	શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ-વડોદરા-૩૯૦ ૦૧૮
માસિકના માલિક	:	શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કારેલીબાગ-વડોદરા-૩૯૦ ૦૧૮
પ્રિન્ટર	:	સાધુ અચ્યુતદાસજી

હું સાધુ અચ્યુતદાસજી આથી જાહેર કરું છું કે, ઉપરની માહિતી મારી જાણ અને માન્યતા પ્રમાણે સાચી છે.

સહી : સાધુ અચ્યુતદાસજી

પ્રકાશક, મુદ્રક અને સંપાદક : સાધુ અચ્યુતદાસજી દ્વારા શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, મંદિર માર્ગ, કારેલીબાગ-વડોદરા-૩૯૦ ૦૧૮ પ્રવિણ પ્રિન્ટિંગ, વડોદરા ખાતે છાપ્યું અને શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, મંદિર માર્ગ, કારેલીબાગ-વડોદરા-૧૮(ગુજરાત) વતી પ્રકાશિત કર્યું.

સત્સંગની દિવ્યતા

સંત વચન સુખકારી

લેખક : સાધુ પ્રસન્નવદનદાસ ગુરુ : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી

વડતાલધામના ઘરેણાં સમાન પ.પૂ.સદ્.પૂજારી શ્રીકૃષ્ણજીવનદાસજી સ્વામી(અથાણાવાળા)નો યુવાન શિષ્ય ગુંજન પંડિત નડિયાદમાં એન્જીનિયરીંગનો અભ્યાસ કરી રહ્યો હતો. અભ્યાસ પૂરો કરી ઓસ્ટ્રેલિયા જવાનું વિચારી રહ્યો હતો. ગુંજન અવાર-નવાર વડતાલ મંદિરે દર્શને આવતો ને ગુરુના આસને દર્શન કરી પૂ.સ્વામીની સેવાનો લાભ લેતો.

એન્જીનિયરીંગનો અભ્યાસ કર્યા પછી આગળ અહીંયાં જ નોકરી કરવી કે વિદેશ જવું ? વિજા મળશે કે કેમ ? વિદેશની યુનિવર્સિટીઓની જરૂરિયાત પૂરી કરવાની, ત્યાં સેટ થવાનું, ભણવાનું અને નોકરી કરવાની આ બધું કેવી રીતે કરી શકીશ ? આવી દ્વિધાઓમાં ગુંજન એક વખત વડતાલ આવ્યો. મંદિરમાં શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજનાં દર્શન કરી ગુરુના આસને જઈને ગુરુનાં ચરણ પકડીને પોતાની વિદેશ જવાની ઇચ્છા રજૂ કરી. પરંતુ ગુરુ મૌન રહી નિયમની માળા કરતા હતા. માત્ર માથે હાથ મૂકીને સામું જોઈને મંદ સ્મિત કર્યું. આટલાથી ગુંજનને વિશ્વાસ જાગ્યો કે મારું કામ થઈ જશે. થોડા સમય પછી ગુંજનને વિજા મળી ગયા. ઓસ્ટ્રેલિયા જવાનું નક્કી થઈ ગયું. તારીખ પણ આવી ગઈ.

ગુંજન દોડીને વડતાલ મંદિરે દર્શન કરી ગુરુના આસને આવી ગુરુને વિદેશના વિજા મળી ગયા એ બાબતે વાત કરી. આજે ગુરુએ મૌન તોડીને કહ્યું, 'તારે ક્યાંય જવાની જરૂર નથી, તું અહીંયાં જ રહે.' આટલું સાંભળી ગુંજન ગુરુદેવ સામું જોઈ રહ્યો. એક તરફ વિદેશ જવાની તીવ્ર ઇચ્છા, બીજી બાજુ ગુરુની મરજી. ગુંજનને પોતાના ગુરુના વચનમાં અડગ વિશ્વાસ હતો. તરત જ નિર્ણય લઈને કહ્યું, "જેવી ગુરુજીની મરજી." એમ કહી ગુરુનાં ચરણમાં મસ્તક નમાવ્યું. પૂ.સ્વામીએ પોતાનો કોમળ હાથ માથે મૂક્યો. ઘેર જતા ફરીવાર

મંદિરમાં શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજનાં દર્શને જઈ પ્રાર્થના કરી કે, 'મને મારા ગુરુજીની મરજીમાં રહેવાનું બળ દેજો.'

આ પ્રસંગ બાદ ત્રીજા જ દિવસે ગુંજનને અમદાવાદમાં સારી કંપનીમાં નોકરી મળી ગઈ ને ઘેર બેઠા નોકરી મળી, તેના કરતાં વધુ આશ્ચર્ય તો ત્યારે થયું કે, ઓસ્ટ્રેલિયામાં જે યુનિવર્સિટીમાં ગુંજને એડમિશન મેળવ્યું હતું ત્યાં જ ભારતીય વિદ્યાર્થીઓ પર હુમલાઓ થવા લાગ્યા. આ સમાચાર સાંભળતાં જ ગુંજનના મનમાં પોતાના ગુરુજીની કૃપાનો દૃઢાવ થયો કે, મહારાજે મારા ગુરુજીમાં રહીને મને મોતના મુખમાંથી બચાવ્યો !

ત્યારબાદ ગુંજન નોકરીમાં રજા પાડીને વડતાલધામમાં બિરાજતા શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજનાં ચરણમાં દંડવત કરી મહારાજને Thank You કહીને સીધો જ ગુરુના આસને આવી ગુરુનાં ચરણોમાં ઢળી પડ્યો ને કહ્યું કે, 'ગુરુજી આપની કૃપાથી હું બચી ગયો !'

વહાલા ભક્તો ! ગુંજનને વિદેશ જવાનો મોહ તો હતો, પરંતુ તેના કરતાં પોતાના ગુરુના ગમતામાં રહેવાનું તાન વધુ હતું, તો આવા મોટા દુઃખથી બચી ગયો ને સુખિયો થઈ ગયો. મહારાજ અને મોટા સંતના વચનમાં વિશ્વાસ રાખીને તેઓ જેમ કહે તેમ કરીએ તેમાં ક્યારેય નુકસાન થાય જ નહીં. હા, જ્યારે તેઓ આપણી ઇચ્છા પૂરી ન થવા દે ત્યારે શરૂઆતમાં નુકસાન જેવું લાગે, બીજા કરતાં પાછળ રહી ગયા હોઈએ તેમ લાગે; પણ તેઓ આપણને મોટા દુઃખથી બચાવવા કઠોર હૃદય રાખી આપણને રોકતા હોય છે. અને તે રોકણીમાંથી જ આપણે સુખી થઈએ છીએ. માટે આપણે પણ મહારાજ અને મોટા સંતોના વચનમાં વિશ્વાસ રાખી તેઓ જેમ કહે તેમ કરવા કટિબદ્ધ થઈએ.

મહારાજને પત્ર...

લેખક : દિવ્યાંગભાઈ ઠક્કર-આણંદ

દુન્યવી વાસ્તવિકતામાં એવું જોવા મળે છે કે જેટલો જેનો અસ્વીકાર હોય તેટલો તેની સાથે સંઘર્ષ હોય અને જેનો જેટલો સ્વીકાર હોય તેટલું તેની સાથે સુખ હોય. આ અસ્વીકારને સ્વીકારમાં બદલવાનું એક માધ્યમ એટલે **ઘરસભા**. જેને લઈને ઘરના દરેક સભ્ય સાથે જે પણ નાની મોટી બાબતથી અસ્વીકાર રહેતો હોય તે ઘરસભા કરીને સ્વીકારમાં બદલી શકાય છે... તો ચાલો કરીએ આવી સુખદાયી ઘરસભા.....

(આ ઘરસભા ઘરમાં અથવા શક્ય હોય તો ઠંડી હોવાથી અગાસીમાં તાપણું કરીને પણ કરી શકાય.)

ધૂન : સ્મરણ વર્ષ છે માટે બધા સભ્યોએ ભેગામળીને ૧૦ મિનિટ ધૂન કરવી.

પ્રાર્થના : આ ચોપાઈ બોલી બધાએ સમૂહમાં પ્રાર્થના કરવી.

કરી મહારાજે મોટી મહેર, આણ્યો સત્સંગ રૂડી પેર;

એહ સત્સંગ છે મોટી વાત, એમાં કલ્યાણ છે સાક્ષાત.

પૂજન : બધા સભ્યો ભેગામળીને વચ્ચે વિરાજમાન મહારાજની ફરતે બેસીને જનમંગલ નામાવલી સાથે ચોખા-તુલસી-કૂલ વડે પૂજન કરવું.

ત્યારબાદ બધાએ ભેગામળી આ વિડીઓ જોવો.

વિડીઓ : You Tube

આ ઘરસભામાં ઘરના દરેક સભ્યને એક કાગળ-પેન આપવી. ત્યારબાદ દરેક સભ્યએ મહારાજને એક પત્ર લખવાનો છે. જેમાં મહારાજે આપણા પર કરેલી કૃપા-કરુણા તથા આપણા ઘરના સભ્યોમાં જે સારા ગુણ આપણને અનુભવાતા હોય તે મહારાજને લખીને જણાવવા અને છેલ્લે મહારાજને આપણી પાસેથી શું અપેક્ષા છે તેવો પ્રાર્થનાત્મક ઠરાવ પણ કરી પત્ર મહારાજના ચરણમાં અર્પણ કરવો.

ત્યારબાદ ઘરના કોઈ એક સભ્યએ તે પત્રોનું વાંચન કરવું. ઘરના વડીલ સભ્યએ તેના પર વાત કરવી. હવે હળવો આનંદ કરીને પ્રસાદ વહેંચી સભાને પૂર્ણ કરવી. ●●●

પહેલું સુખ તે જાતે નર્યા !

લેખક : ડૉ.દિવ્યેશ પટેલ-વડોદરા

"સ્વાસ્થ્ય એ સંપત્તિ છે." અન્ય બાબતોને બાજુ પર રાખીને, આપણે જે જીવનશૈલી જીવી રહ્યા છીએ તેનાથી વધુ પૈસા કમાઈ શકાય છે, પરંતુ જીવનકાળ ટૂંકો થઈ જાય છે. નિરોગી જીવન જીવવા માટે (૧) આહાર (૨) ઊંઘ (૩) વ્યાયામ આ ત્રણ બાબતો પર વધુ ધ્યાન આપવું જરૂરી છે.

(૧) આહાર :-

"જીવવા માટે ખાવું પણ ખાવા માટે જ ન જીવવું." કેમ જે, મોટેભાગે ભૂખ્યા રહેવા કરતાં વધુ પડતું ખાઈ ખાઈને લોકો વિવિધ બીમારીના ભોગ બનતા હોય છે.

તે ધ્યાનમાં રાખી હંમેશાં માપસર જમવું.

નિયમિત સમયસર જમવાની ટેવ રાખવી, પણ વધુ લાંબો સમય ભૂખ્યા ન રહેવું કે એકસાથે વધુ પડતું પેટ ભરીને પણ ન જમવું જોઈએ.

ખૂબ જ ચાવી ચાવીને શાંતિથી ભગવદ્ સ્મરણ સાથે જમવું.

યોગ્ય પૌષ્ટિક આહાર લેવાનો આગ્રહ રાખવો. લીલા શાકભાજી, રેસાયુક્ત ખોરાક પણ નિયમિત લેવો.

મેંદો, માવો, પનીર, ચીઝ વગેરેમાંથી બનતી મીઠાઈ, ફાસ્ટ ફૂડ, જંક ફૂડ, કોલ્ડ ડ્રીંગ્સ, ઠંડાંપીણાં વગેરે કેલેરીયુક્ત પદાર્થો મર્યાદિત પ્રમાણમાં ક્યારેક જ લેવા, પણ વધુ પડતા વારેવારે લેવાનું ટાળવું.

દરરોજ પૂરતા પ્રમાણમાં પ્રવાહી પદાર્થ પણ લેવો જોઈએ. અંદાજે બે થી ત્રણ લિટર પાણી દરરોજ લેવાથી ઘણો ફાયદો થાય છે.

(૨) ઊંઘ :-

તન અને મનને પૂરતો આરામ મળે તે માટે નિયમિત ઊંઘ ખૂબ જ જરૂરી છે.

પહેલાંના સમયમાં લોકો ખેતરમાં જ માટીનાં ઓશીકાં અને જમીનની પથારી પર સુખે સૂઈ જતાં હતાં. જ્યારે આજે મોટા બંગલામાં એ.સી., ડબલ બેડ જેવી વિવિધ સુવિધાઓની વચ્ચે પણ પૂરતી ઊંઘથી વંચિત રહે છે...

રોજે રાત્રે પૂરતી ઊંઘ લેવાથી મગજને પણ સારો

આરામ મળે છે અને દિવસે સ્ફૂર્તિ રહે અને સારી રીતે કામ કરી શકાય છે.

દરરોજ સમયસર પૂરતી ઊંઘ લેવી ખૂબ જ જરૂરી છે, માટે મોડી રાત સુધી જાગ્યા કરવાની ટેવ સુધારવી જોઈએ. રાત્રે ૧૦:૦૦ વાગ્યાથી સવારના ૬:૦૦ વાગ્યા વચ્ચેનો સમય ઊંઘ માટે વધુ યોગ્ય ગણાય છે.

પૂરતી ઊંઘના અભાવે શારીરિક તેમજ માનસિક બીમારીના ભોગ બની શકાય છે.

(૩) વ્યાયામ :-

પહેલાંના સમયમાં લોકો રોજિંદી ક્રિયામાં જ ઘણો શ્રમ કરી લેતા હતા. જ્યારે આજે સુવિધાઓ વધતાં શ્રમનું પ્રમાણ નહિવત્ થતું જાય છે.

બાળકોનો ટીવી, મોબાઇલ, વિડીઓ ગેમ જેવા આધુનિક માધ્યમોના કારણે શારીરિક શ્રમનો લાભ મળે તેવી બહાર રમાતી રમતગમતનો સમય પણ ઓછો થતો જાય છે.

વાહન વ્યવહારની વિવિધ સુવિધાઓ પણ દૈનિક શ્રમને ઘટાડવામાં કારણભૂત જણાય છે.

દરરોજ અંદાજે અડધો કલાક તો વ્યાયામ માટે ફાળવવાથી ખૂબ જ લાભ થાય છે.

વ્યાયામનો સમય ધીરેધીરે શરીર સાથ આપે તેમ વધારતા જવું જોઈએ અને તેને નિયમિત રીતે લાંબા સમય સુધી ચાલુ રાખવાથી પૂરો ફાયદો થાય છે.

નિયમિત ચાલવું, દોડવું, સાયકલ ચલાવવી, રમતગમત રમવી, દોરડા ફૂદવા, શ્રમયુક્ત ઘરકામ વગેરેની ટેવ પાડી શકાય છે.

સૂર્ય નમસ્કાર, વિવિધ યોગાસનો તથા પ્રાણાયામ તન અને મનને સ્વસ્થ રાખવામાં ખૂબ ઉપયોગી છે.

આદતથી છૂટકારો

એક પિતા તેના ૮ વરસના પુત્ર ધુમીલની ખરાબ આદતને કારણે ખૂબ જ પરેશાન અને ચિંતિત હતા. એક વખત તે પોતાના ગામમાં એમના એક અનુભવી સંત પાસે ગયા અને પોતાની ચિંતા વ્યક્ત કરી.

હું ખૂબ જ ચિંતિત છું.. મહેરબાની કરી મને મદદ કરો.

તમે કાલે તમારા પુત્રને મારા આશ્રમે લઈ આવો.

ધુમીલ ! ચાલો આપણે બહાર જઈએ.

બીજા દિવસે પિતા પુત્રને લઈને સંત પાસે આવ્યા.

બન્ને જણ એક નાના છોડ પાસે આવ્યા.

ધુમીલે તરત જ એ છોડ તોડી સંતને આપ્યો.

આ છોડ તોડીને મારી પાસે લાવ.

આગળ ચાલ્યા, સંતે ધુમીલને તેનાથી થોડો મોટો છોડ બતાવી તોડવા કહ્યું.

જા બેટા, પેલો ઝાંખરાવાળો મોટો છોડ તોડી લાવ.

ધુમીલને એ તોડતા થોડી વાર લાગી પણ છેલ્લે તોડી લાવ્યો.

ધુમીલ, હવે પેલું એક નાનું ઝાડ છે, એ પણ તોડી બતાવ.

ધુમીલને તે ઝાડ તોડવામાં ખૂબ જ મહેનત કરવી પડી, પરંતુ છેલ્લે તે પણ તોડી લાવ્યો.

છેલ્લે સંતે તેને એક મોટું ઝાડ બતાવી તોડવા માટે કહ્યું. સંતના વચને ધુમીલે ખૂબ મહેનત કરી પરંતુ એ વૃક્ષ સહેજ પણ હલ્યું નહિ.

સોરી સ્વામી...! હું તેને નહિ તોડી શકું. કેમ કે એ ખૂબ મજબૂત અને જૂનું છે.

ખરાબ આદત પણ આવી જ છે. તે નવી હોય ત્યારે આસાનીથી એને છોડી શકાય. પરંતુ એ જ્યારે જૂની અને મજબૂત થઈ જાય પછી તેનાથી બચવું અશક્ય છે. માટે અત્યારથી જ ખરાબ આદતો ન પડે તે માટે સંતો, સંચાલકો અને માતા-પિતા જેમ કહે તેમ કરવું અને તેમને પોતાનો રીપોર્ટ આપતા રહેવું.

હવે મને મારી ભૂલ પકડાઈ છે. હું મારામાં રહેલી બધી ખરાબ આદતો છોડી દઈશ. અને સંતોને મારો રીપોર્ટ આપતો રહીશ.

તા.૨૩/૦૮/૨૦૨૨ શ્રાવણ વદ-૧૧ના જાગરણ પ્રસંગે શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કુંડળધામ દ્વારા આયોજિત શાયરી સંમેલન-૩માં ભક્તોએ રજૂ કરેલ શાયરીઓ...

અંતરનો અરીસો

(આધ્યાત્મિક શાયરી)

પ્રેરક : પ.પૂ.સદ્.શ્રીજ્ઞાનજીવનદાસજી સ્વામી-કુંડળધામ

इस दुनिया में तुं आया, क्या साथ लाया?
इस दुनिया की मोहजाल में तुं फंसाया,
सारी जिंदगी तुने धन कमाया,
इसमें ही तुने व्यर्थ समय गवांया;
कई आपत्तियों से भगवान ने तुजको बचाया,
फिर भी तुं भगवान का नाम न ले पाया;
दुःख में तुं रोया, सुख में तुं सोया,
सुख-दुःख में ही तुने सारा समय खोया;
अंत में साथ नहीं देगी ये काया,
ये सारी दुनिया है मोह-माया;
भगवान का नाम रटने के लिये, तुजको मानव बनाया,
दुनिया में एक भगवान ही सच्चा साया...

મયંક અશોકભાઈ કેવડિયા-ભાવનગર

સેવા કરજે ભાવથી,
અને રાખજે એટલું ધ્યાન;
સેવા કરતાં ભૂલી ના જતો,
તું દાસ થવાનું તાન.

આજ્ઞા પાળીશ જો વ્હાલાની,
તો રાજી બહુ થશે માવ;
પાર્થ એ રાજીપો જ છે,
ભવસાગર તરવાની નાવ.

પાર્થરાજ દલસુખભાઈ રાઠોડ-અમદાવાદ

શ્રધ્ધાંજલી

● અક્ષરવાસ : અ.નિ.શ્રીઘનશ્યામભાઈ ઠાકરશીભાઈ ભીંગરાડિયા

મૂળગામ રોહિશાળાના વતની હાલ સુરતમાં રહેતા પ.ભ.ઘનશ્યામભાઈ ઠાકરશીભાઈ ભીંગરાડિયા તારીખ ૨૪/૧૨/૨૦૨૨ના રોજ ૫૭ વર્ષની ઉંમરે હરિસ્મરણ કરતાં અક્ષરનિવાસી થયા છે. તેઓ સંતપ્રેમી અને પરોપકારી હતા. તેમના ધર્મપત્ની વગેરે પરિવારના સભ્યો સત્સંગમાં ખૂબ સારી સેવા કરે છે. શ્રીહરિ ઘનશ્યામભાઈના આત્માને ધામમાં પોતાની મૂર્તિનું મહાસુખ આપે તથા તેમના પરિવારજનોને તેમના વિયોગનું દુઃખ સહન કરવાનું બળ આપે; એવી શ્રીહરિનાં ચરણોમાં પ્રાર્થના.....

● અક્ષરવાસ : અ.નિ.શ્રીવિપુલભાઈ લાભુભાઈ ભીકડિયા

મૂળગામ ઉમરાળાના હાલ સુરતમાં રહેતા પ.ભ.વિપુલભાઈ લાભુભાઈ ભીકડિયા તા.૦૬/૦૧/૨૦૨૩ના રોજ ૩૮ વર્ષની ઉંમરે પ્રભુસ્મરણ કરતાં થકા અક્ષરવાસી થયેલ છે. તેઓ છેલ્લા ૪ વર્ષથી પૂ.ગુરુજી સાથે સત્સંગમાં જોડાયા હતા. તેઓએ પોતાના શાંત સ્વભાવ અને સેવામાં શ્રદ્ધાને કારણે ટૂંક સમયમાં સહુને રાજી કરી લીધા હતા. શ્રીહરિજી મહારાજ તેમના આત્માને પોતાની મૂર્તિનું મહાસુખ આપે તથા તેમના પરિવારજનોને તેમના વિયોગનું દુઃખ સહન કરવાનું બળ આપે; એવી મહારાજનાં ચરણોમાં પ્રાર્થના...

સત્સંગ સમાચાર

● શ્રીહરિલીલામૃત પંચાહ પારાયણ-ગોધરા

પવિત્ર ધનુર્માસમાં ગોધરા ગામને આંગણે તા.૨૮/૧૨/૨૦૨૨ થી ૦૧/૦૧/૨૦૨૩ સુધી ગોધરા સત્સંગ સમાજ દ્વારા ભગવાન શ્રીસ્વામિનારાયણનાં લીલાચરિત્રથી સભર શ્રીહરિલીલામૃત ગ્રંથની પંચાહ પારાયણનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેના વક્તાપદે આપણા મંડળના પૂ.શ્યામચરણદાસજી સ્વામીએ બિરાજી સંગીતની સૂરાવલી સાથે શ્રીહરિનાં ચરિત્રોનું રસપાન કરાવ્યું હતું. જેનો લાભ લઈ ગોધરા તથા આજુબાજુના ગામના ભક્તો ધન્ય થયા હતા.

આ પ્રસંગે ધોલરાધામથી પધારેલ પ.પૂ.શ્રીધનશ્યામજીવનદાસજી સ્વામી તથા પ.પૂ.શ્રીપ્રેમસ્વરૂપદાસજી સ્વામીએ દીપપ્રાગટ્ય કરી પારાયણનો મંગલ પ્રારંભ કરાવ્યો હતો. ત્યારબાદ પ.પૂ.શ્રીવિશ્વવલ્લભદાસજી સ્વામી-પીજ તથા પ.પૂ.શ્રીઅક્ષરવિહારીદાસજી સ્વામી-વેજલપુર વગેરે સંતોએ પધારી દર્શન-આશીર્વાચનનો લાભ આપ્યો હતો.

વળી, તા.૦૧/૦૧/૨૦૨૩ના રોજ ગોધરાના ભક્તોના ભાવને વશ થઈને પૂ.ગુરુજીએ પણ સંતો સાથે પધારી દર્શન-આશીર્વાચનનો લાભ આપ્યો હતો. આ સમગ્ર આયોજનના યજમાનપદની સેવાનો લાભ અ.નિ. મહેશભાઈ નટવરલાલ પટેલના સ્મરણાર્થે શ્રુતિબેન તથા સચીબેન મહેશભાઈ પટેલે લીધો હતો. આ પ્રસંગે ગોધરાના કાઠિયા સમાજના ભક્તો કથા-વાર્તા તથા પ્રભુપ્રસાદનો લાભ લઈ ધન્ય થયા હતા.

● પ.પૂ.આચાર્ય મહારાજશ્રીના ગાદીપદારૂઢના ૨૦ વર્ષ પૂર્ણ થતાં ભાવવંદના મહોત્સવ-જોળ, વડતાલ

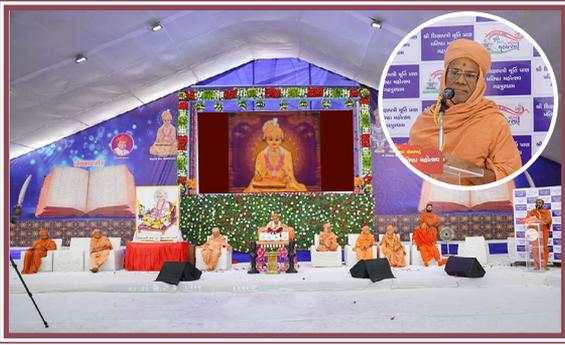

પ.પૂ.ધ.ધુ.૧૦૦૮ આચાર્યશ્રી રાકેશપ્રસાદજી મહારાજના ગાદીપદારૂઢના ૨૦ વર્ષ પૂર્ણ થતાં શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, વડતાલધામ તથા શ્રીસત્સંગ મહાસભા દ્વારા તા.૨૧/૦૧/૨૦૨૩, શનિવારે વડતાલ ધામની બાજુમાં જોળ ગામ મુકામે બળિયાદેવ મંદિર પાસે ભાવવંદના મહોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ મહોત્સવમાં ધામધામના અનેક સંતોએ પધારી પ.પૂ.આચાર્ય મહારાજશ્રીએ દિવસ-

રાત જોયા વિના કરેલાં સત્સંગનાં અનેક કાર્યો તથા સેવા બદલ ખૂબ રાજીપો આપ્યો હતો. પૂ.ગુરુજીની પ્રેરણાથી કુંડળધામથી સંતો પણ આ પ્રસંગે હાજર રહ્યા હતા.

આ પાવન પ્રસંગે સત્સંગ મહાસભાના પ્રમુખ પ.પૂ.સદ્.શા.શ્રીનૈતમપ્રકાશદાસજી સ્વામી-વડતાલધામ, સત્સંગ મહાસભાના ઉપપ્રમુખ પ.પૂ.સદ્.શ્રીબાલકૃષ્ણદાસજી સ્વામી-મેમનગર ગુરુકુળ, પ.પૂ.સદ્.શા.શ્રીજ્ઞાનપ્રકાશદાસજી સ્વામી-ગાંધીનગર, પ.પૂ.સદ્.શા.શ્રીનીલકંઠચરણદાસજી સ્વામી-જેતપુર, પ.પૂ.શ્રીદેવપ્રકાશદાસજી સ્વામી-ચેરમેનશ્રી વડતાલધામ, પ.પૂ.શા.શ્રીસંતવલ્લભદાસજી સ્વામી-કોઠારીશ્રી વડતાલધામ, પ.પૂ.સદ્.શ્રીરામકૃષ્ણદાસજી સ્વામી-સંસ્કારધામ ધાંગધા, પ.પૂ.સદ્.શ્રીનિત્યસ્વરૂપદાસજી સ્વામી-સરઘારધામ, પ.પૂ.શા.શ્રીહરિપ્રકાશદાસજી સ્વામી-સાળંગપુર, પ.પૂ.શા.શ્રીહરિજીવનદાસજી સ્વામી-ચેરમેનશ્રી ગઢપુરધામ વગેરે સંપ્રદાયના વડીલ સંતોએ ઉપસ્થિત રહી પોતાના હૃદયોદ્ગાર વ્યક્ત કર્યા હતા. તથા પ.પૂ.આચાર્ય મહારાજશ્રીનું વિશેષ પૂજન તથા આરતી સાથે અભિવાદન કર્યું હતું. આ પ્રસંગે પ.પૂ.લાલજી મહારાજશ્રી અને પ.પૂ.આચાર્ય મહારાજશ્રીએ પણ પોતાના હૃદયની ઊર્મિઓ વ્યક્ત કરી હતી. સભાના અંતે દરેક સંતો-ભક્તોએ સમૂહ આરતી દ્વારા પ.પૂ.મહારાજશ્રીને ભાવાંજલી અર્પણ કરી હતી.

● શ્રીશિક્ષાપત્રી મંદિર મૂર્તિ પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ-ગઢપુરધામ

શ્રીસ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં ગઢપુરધામે શ્રીશિક્ષાપત્રી મંદિર નિર્માણ થતાં તા.૨૨/૦૧/૨૦૨૩ થી તા.૨૬/૦૧/૨૦૨૩ સુધી 'શ્રીશિક્ષાપત્રી મંદિર મૂર્તિ પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ'નું ભવ્ય આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ મહોત્સવમાં શ્રીશિક્ષાપત્રીભાષ્યની પંચદિનાત્મક કથા-પારાયણનું સુંદર આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ મહોત્સવ દરમિયાન સંપ્રદાયના જુદા જુદા બ્રહ્મનિષ્ઠ સંતોએ કથા-વાર્તાનો લાભ આપી શ્રીશિક્ષાપત્રી ભાષ્યની આધ્યાત્મિક પોષણ પૂરું પાડ્યું હતું. કુંડળધામથી તા.૨૪/૦૧/૨૦૨૩ના રોજ પ.પૂ. ગુરુજી આ મહોત્સવમાં પધાર્યા હતા. તેનાથી મહોત્સવના આયોજક પ.પૂ.સદ્.શા.શ્રીભક્તિપ્રિયદાસજી સ્વામી ખૂબ રાજી થયા હતા.

● સદ્ગુરુ શ્રીગોપાળાનંદ સ્વામી વંદના મહોત્સવ-સાવરકુંડલા

શ્રીસ્વામિનારાયણ ગુરુકુલ, સાવરકુંડલાને આંગણે ગઢપુરના મહાન સંત સદ્.પુ.શ્રીવિષ્ણુપ્રકાશદાસજી સ્વામીની પ્રેરણાથી તા.૦૯/૦૧/૨૦૨૩ થી તા.૧૫/૦૧/૨૦૨૩ સુધી 'સદ્ગુરુ શ્રીગોપાળાનંદ સ્વામી વંદના મહોત્સવ' ધામધૂમથી ઊજવવામાં આવ્યો હતો. આ મહોત્સવમાં પ.પૂ.શા. શ્રીહરિપ્રસાદદાસજી સ્વામીએ શ્રીમદ્ ભાગવત કથામૃતનું રસપાન કરાવ્યું હતું. આ મહોત્સવના માધ્યમે અનેકવિધ સામાજિક અને સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો કરી

સદ્.શ્રીગોપાળાનંદ સ્વામીને ભાવવંદના કરવામાં આવી હતી. પ.પૂ.ગુરુજીની પ્રેરણાથી પૂ.દયાળુ સ્વામીએ તા.૧૩/૦૧/૨૦૨૩ના રોજ મહોત્સવમાં ઉપસ્થિત રહી શુભેચ્છાઓ પાઠવી હતી. આ પ્રસંગે પ.પૂ.ધ.ધુ.૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રીરાકેશપ્રસાદજી મહારાજ તથા ધામધામના અનેક સંતોએ પધારી દર્શન એવં આશીર્વાચનનો લાભ આપ્યો હતો. આ મહોત્સવનો લાભ લઈ સાવરકુંડલા તથા આસપાસના સહુ ભક્તોએ આનંદની લાગણી અનુભવી હતી.

● ઝોળી પર્વ-૨૦૨૩

૧૪ જાન્યુઆરી એટલે સમગ્ર ભારતીયોનો માનીતો અને યુગોથી ઊજવાતો તહેવાર. સૂર્યનો મકર રાશીમાં પ્રવેશ થતો હોવાથી આ પર્વને મકરસંક્રાંતિ કહે છે. આ દિવસે દાન કરવાનો ખૂબ મહિમા છે. ભગવાન શ્રીસ્વામિનારાયણે સર્વ જીવના હિત માટે પોતાના પ્યારા સંતોને ભિક્ષા માંગવાની પુનિત પરંપરા પ્રવર્તાવી હતી. આ પરંપરાને ધ્યાનમાં રાખી આજે પણ સંતો આ પર્વના દિવસે ભક્તોના ઘેર ઘેર ભિક્ષા માંગવા જાય છે. આ મકરસંક્રાંતિ પ્રસંગે કુંડળધામથી સંતોએ ૨૫ જેટલાં મંડળો કરી ગામડાંઓમાં અને શહેરોમાં હરિભક્તોના ઘેર ઘેર જઈને “નારાયણ હરે..! સચ્ચિદાનંદ પ્રભો..!” ના પવિત્ર નાદ સાથે ઝોળી માંગી હતી. વિદેશના ભક્તોને પણ લાભ મળે તેવા હેતુથી સંતોએ zoomના માધ્યમે વિદેશમાં વસતા ભક્તોના ઘેર જઈ વર્ચ્યુઅલી ઝોળી માંગી ભક્તોને રાજી કર્યા હતા. આંગણે આવેલા સંતોનું ભક્તોએ ભાવથી પૂજન કરી યથાશક્તિ સંતોને ભેટ અર્પણ કરી હતી. સંતોને આંગણે આવેલા જાણી સહુ ભક્તો ધન્યભાગી બન્યા અને એમનાં હૈયાં આનંદથી ભરાઈ ગયાં હતાં.

● શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર સુવર્ણ જયંતી મહોત્સવ-ભાવનગર (લોખંડબજાર)

ભાવનગરમાં આવેલ શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર લોખંડબજારને પચાસ વર્ષ પૂર્ણ થતાં તા.૨૪/૧૨ થી તા.૩૦/૧૨/૨૦૨૨ દરમિયાન ‘સુવર્ણ જયંતી મહોત્સવ’ ધામધૂમથી ઊજવવાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ મહોત્સવમાં પ.પૂ.શા.શ્રીનિર્લેપસ્વરૂપ દાસજી (વેદાંતાચાર્ય)સ્વામી-બોરસદએ શ્રીમદ્ ભાગવત મહાપુરાણની કથાનું રસપાન કરાવ્યું હતું. આ સુવર્ણ જયંતી મહોત્સવમાં અનેકવિધ કાર્યક્રમો યોજાયા હતા.

જેમાં પ્રસાદીના શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજની તા.૨૯/૧૨/૨૦૨૨ના રોજ થયેલ સુવર્ણતુલાના કાર્યક્રમમાં પ.પૂ. ગુરુજી પધાર્યા હતા અને તેમના સેવનીય સ્વરૂપ શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજનો સોનાનો ચેઇન આ સુવર્ણતુલામાં અર્પણ કર્યો હતો. આ પ્રસંગે વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ.ધ.ધુ.૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રીરાકેશપ્રસાદજી મહારાજ તથા ધામોધામથી અનેક સંતોએ પધારી દર્શન એવં આશીર્વચનનો લાભ આપ્યો હતો.

● શ્રીસ્વામિનારાયણ ગુરુકુળનો અમૃત મહોત્સવ-રાજકોટ

શ્રીસ્વામિનારાયણ ગુરુકુળ રાજકોટ સંસ્થાને ૭૫ વર્ષ પૂર્ણ થતાં પ.પૂ.સદ્.શ્રીદેવકૃષ્ણદાસજી સ્વામીની પ્રેરણાથી તા.૨૨ થી ૨૬ ડિસેમ્બર, ૨૦૨૨ દરમિયાન રાજકોટમાં ભવ્યાતિભવ્ય ‘અમૃત મહોત્સવ’ ઊજવવામાં આવ્યો હતો. જેમાં સમાજના દરેક વર્ગને આધ્યાત્મિક અને સામાજિક પોષણ મળી રહે તેવાં લોકહિતનાં અનેક કાર્યક્રમો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

આ મહોત્સવમાં પ.પૂ.ધ.ધુ.૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રીરાકેશપ્રસાદજી મહારાજ તથા ધામોધામથી સંતોએ પધારી દર્શન એવં આશીર્વચનનો લાભ આપ્યો હતો. કુંડળધામથી પૂ.મુનિ સ્વામી તથા પૂ.દયાળુ સ્વામી વગેરે સંતોએ આ મહોત્સવમાં પધારી શુભેચ્છા પાઠવી હતી.

● દિવ્ય મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ-ઘુફ્ફણિયા

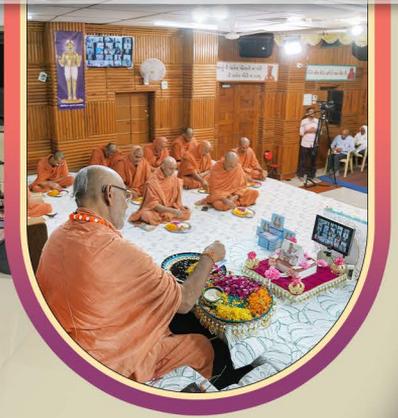
ભગવાન શ્રીસ્વામિનારાયણે અનેક જીવનાં આત્યંતિક કલ્યાણ માટે આ અવનિ પર પધારી અનેક મંદિરો કરી કલ્યાણનો રાજમાર્ગ ખુલ્લો કર્યો હતો. ત્યારબાદ તે પરંપરા નંદસંતોએ પણ જાળવી અને દેશ-વિદેશમાં અનેક મંદિરોનું નિર્માણ કર્યું. તે પ્રણાલી ચાલુ રહે, સત્સંગની વૃદ્ધિ થાય અને સૌ હરિભક્તોને શ્રીહરિનાં દર્શનનું સુખ મળતું રહે તેવા શુભ હેતુથી લાઠી તાલુકામાં આવેલ શ્રીજીમહારાજ તથા નંદસંતોના પ્રસાદીભૂત ગામ ઘુફ્ફણિયામાં પૂ.ગુરુજીની પ્રેરણાથી ગઢપુરપતિ શ્રીગોપીનાથજી મહારાજના તાબાનું નૂતન શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિરનું નિર્માણ થયું છે.

આ નવનિર્મિત શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિરમાં બિરાજમાન ભગવાન શ્રીસ્વામિનારાયણની પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે સંવત ૨૦૧૯, મહા સુદ-૨ થી મહા સુદ-૬, તા.૨૩/૦૧/૨૦૨૩ થી તા.૨૭/૦૧/૨૦૨૩ દરમિયાન દિવ્ય મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ ઊજવવામાં આવ્યો હતો.

આ ઉત્સવમાં આપણા મંડળના પૂ.નિરંજનદાસજી સ્વામી તથા પૂ.આનંદસ્વરૂપદાસજી સ્વામીએ વ્યાસાસને બિરાજી પોતાની આગવી શૈલીમાં સંગીતના સૂરો સાથે શ્રીહરિનાં ચરિત્રોથી સભર એવા 'શ્રીહરિલીલામૃત' ગ્રંથની કથાનું રસપાન કરાવ્યું હતું. જેનો લાભ લઈ ઘુફ્ફણિયા તથા આસપાસના ગામના હરિભક્તો ખૂબ રાજી થયા હતા. વળી, સંહિતા પાઠના વક્તા પૂ.ધર્મસ્વરૂપદાસજી સ્વામી(ભાવિલા સ્વામી) તથા પૂ.ત્યાગવલ્લભદાસજી સ્વામીએ આ પંચદિનાત્મક ઉત્સવમાં સંપૂર્ણ ગ્રંથનું પારાયણ કર્યું હતું. આ પ્રસંગે છેલ્લા બે દિવસ પૂ.ગુરુજીએ પધારી દર્શન-આશીર્વચનનો લાભ આપ્યો હતો.

તા.૨૭/૦૧/૨૦૨૩ના રોજ સવારે ૧૦:૩૦ કલાકે વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ.ધ.ધુ.૧૦૦૮ આચાર્ય શ્રીરાકેશપ્રસાદજી મહારાજના વરદહસ્તે ભાઈઓના અને બહેનોના બંને મંદિરમાં શ્રીસ્વામિનારાયણ ભગવાનની મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા વિધિ સંપન્ન થઈ હતી. આ પ્રસંગે પ.પૂ.મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ.શા.શ્રીહરિજીવનદાસજી સ્વામી-ચેરમેનશ્રી, ગઢડા ટેમ્પલ બોર્ડ, પ.પૂ.સદ્.શા.શ્રીભક્તિપ્રિયદાસજી સ્વામી-ઘેલાકાંઠે, ગઢડા, પ.પૂ.સદ્.શ્રીપ્રભુચરણદાસજી સ્વામી-વેડરોડ, પ.પૂ.સદ્.શા.શ્રીહરિપ્રસાદદાસજી સ્વામી-ગઢડા, પ.પૂ.સદ્.શ્રીચંદ્રપ્રસાદદાસજી સ્વામી-દામનગર ગુરુકુળ, પ.પૂ.શા.શ્રીધર્મવિહારીદાસજી સ્વામી-ઢસા વગેરે સંતોએ પધારી દર્શન-આશીર્વચનનો લાભ આપ્યો હતો.

આ મંદિર નિર્માણમાં અ.નિ.શાંતાબેન બચુભાઈ સીતાપરા હસ્તે શ્રીબાબુભાઈ સીતાપરા તથા ગામના હરિભક્તોએ આર્થિક યોગદાન આપી સેવાનો લાભ લીધો હતો. વળી, ઘુફ્ફણિયા તથા આજુબાજુના ગામના હરિભક્તોએ તન, મન, ધનથી ખૂબ જ સેવા કરી રાજીપો મેળવ્યો હતો.

શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કુંડળધામ

WATCH
VIDEO

૧૯૭મી

શિક્ષાપત્રી જયંતી

ભારતનો પ્રજાસત્તાક દિન તા.૨૬/૦૧/૨૦૨૩ મહા સુદ-૫ વસંતપંચમીના પવિત્ર દિવસે શ્રીસ્વામિનારાયણ મંદિર, કુંડળધામ તથા કારેલીબાગ-વડોદરામાં પૂ.ગુરુજીની પ્રેરણાથી ૧૯૭મી શિક્ષાપત્રી જયંતી ઊજવવામાં આવી હતી. રાત્રે ચેષ્ટાબાદ પૂ.ગુરુજીએ પોતાના સ્વમુખે સંપૂર્ણ શિક્ષાપત્રીનો પાઠ કરી સંભળાવ્યો હતો.

ત્યારબાદ શ્રીજનમંગલ નામાવલીના પવિત્ર મંત્રોચ્ચાર સાથે ઉપસ્થિત સંતો-ભક્તો તથા વર્યુઅલી જોડાયેલા ભક્તોએ પુષ્પ અને અક્ષત વડે શિક્ષાપત્રી સ્વરૂપ વહાલા મહારાજનું પૂજન કર્યું હતું.

આ પાવન પ્રસંગે પૂ.ગુરુજીએ સહુને રૂડા આશીર્વચન પાઠવ્યા હતા. અંતમાં સૌ સંતો-ભક્તોએ ગ્રંથરાજ શ્રીશિક્ષાપત્રીની સમૃદ્ધ આરતીનો અનેરો લાભ લીધો હતો.

શ્રીધનશ્યામ મહારાજ, કારેલીબાગ-વડોદરા